

MANIFEST PENTRU
DEȘTEPTAREA
ROMÂNIEI

NEAMUNIT
EXCELSIOR PATRIA

**MANIFEST PENTRU
DEȘTEPTAREA
ROMÂNIEI**

Coperta 1 – Imaginea Manifestului lansat de către Asociația Neamunit
de Ziua Eroilor – 28 mai 2020

Coperta 2 – Pictura „Deșteptarea României” sau „Renașterea României”
de Gheoghe Tattarescu (1850)

Cuprins:

6/	Preambul
8/	Ce înseamnă Deșteptarea României
11/	Despre necesitatea unui Plan de Țară și a unor Obiective naționale
14/	Analiza principalelor Planuri și Obiective la nivel european și mondial
18/	Despre oportunitatea adoptării obiectivelor europene
20/	Despre planurile naționale de dezvoltare pe termen mediu și lung care există în România la acest moment
26/	Despre necesitatea unui Plan de Țară, bazat pe o viziune care să unească în jurul său tot ce este mai sănătos în societatea românească
29/	Despre modalitatea de încheiere a unei viziuni comune asupra viitorului
32/	Cum ne-am dori să fie România noastră peste 30 de ani, în anul 2050
44/	Cei Cinci piloni Fundamentali ai Planului de Țară
45/	Principii pentru viitor din viziunea ultimului Rege al României
47/	Cum ne-am dori să fie românii de rând peste 30 de ani
49/	Pe ce se bazează Planul de Țară „România Noastră 2050“
51/	Despre luptele generațiilor anterioare și despre datoria generației noastre
57/	Concluzie și Apel la acțiune

MANIFEST PENTRU
DEȘTEPTAREA
ROMÂNIEI

❖ **Preambul**

În acest manifest se află creionat **chipul României noastre viitoare, pe care ne-o imaginăm și ne-o dorim, pentru noi, pentru copiii și nepoții noștri, țara pe care vă chemăm să o construim, împreună.**

„Deșteaptă-te, Române, din somnul cel de moarte, În care te-
adânciră barbarii de tirani, Acum ori niciodată croiește-ți altă
soartă, La care să se-nchine și cruzii tăi dușmani.“

Mesajul din versurile imnului nostru, scris la 1848, răsună ca un îndemn ferm către toți românii, **azi chiar mai actual ca niciodată.**

Din tot ce s-a petrecut în țara noastră după 1989, din tot ce se întâmplă azi, și din direcția în care merge România, pare tot mai evident că ne îndreptăm către un punct de răsruce al existenței noastre ca neam și ca țară.

Cele mai grave pericole care pun în primejdie viitorul României sunt: ștergerea identității naționale; dezbinarea extremă a societății; divizarea țării între regiunile istorice; depopularea țării într-un ritm îngrijorător; înstrăinarea noilor generații de cele anterioare și ruperea legăturii lor organice cu neamul.

De zeci de ani, tot ceea ce ne definește și ne adună laolaltă - identitatea, valorile și conștiința noastră națională sunt atacate și erodate permanent, în mod sistematic. Generația noastră este martora unui asalt tot mai agresiv și bine organizat împotriva **României profunde.**

Un asalt decisiv, care caută să ne dilueze identitatea națională, să ne șteargă valorile morale, să ne denigreze credința, să ne discrediteze eroii și martirii, să ne devalorizeze modelele, să ne rescrie istoria, să ne bagatelizeze tradițiile seculare, să ne reformeze forțat limba, să ne facă să ne rușinăm de obiceiurile și de modul nostru de viață. Vedem cum *Familia* este atacată în mod perfid prin ideologii aberante și toxice, vedem cum tradițiile, obiceiurile, rânduiala și rostul existenței, așa cum le-am moștenit din străbuni, sunt pe cale de disoluție și pare că se pot pierde definitiv și iremediabil. În fața unui tăvălug al unei modernități ultratehnologizate și dezumanizante, dispar încet, dar sigur, buna-cuviință, buna-creștere, bunul-simț, rușinea, cumințenia și chiar omenia, așa cum le-am văzut și le știam la bunicii și străbunicii noștri. Ni se pare tot mai clar faptul că *Generația noastră* este ultima care mai poate pune o stavilă în fața acestei prăbusiri totale și disoluții definitive a României noastre. Dacă mergem în aceeași direcție ca în ultimii 32 de ani, lipsiți de unitate și solidaritate, cu dezbinări adânci între diversele regiuni ale țării și cu o discrepanță tot mai puternică între diferite categorii de români, asmuțiți permanent unii contra altora, prin orice pretext, însăși existența neamului nostru și a României ca stat național și unitar este în primejdie. Nu mai avem timp de pierdut. Totul trebuie să se petreacă acum. Măine va fi prea târziu.

Nu vrem să intrăm în istorie ca fiind Generația care a permis degradarea Neamului nostru.

România de azi se aseamănă cu un luptător care este înghesuit în colțul ringului, și încasează lovituri din toate direcțiile. Ne sunt atacate simultan: conștiința și identitatea națională, credința și moralitatea, unitatea României și a românilor, speranța pentru un viitor mai bun, suveranitatea națională, libertatea și demnitatea. Asta în timp ce țara se depopulează accelerat, sistemul de educație este distrus sistematic, sănătatea românilor și nivelul lor de trai se degradează tot mai mult, zi de zi. Dacă rămânem în această postură, de luptător împins în colț, care doar se apără cât mai poate de ploaia de lovituri, rezultatul poate fi doar unul: România va fi pusă la pământ total și definitiv. E vremea să ne amintim că cea mai bună formă de apărare este atacul. **Iar cel mai eficient mod de a combate răul este săvârșind binele, care face răul să dea înapoi.** E timpul ca România *profundă* să se trezească, și să lupte pentru viitorul ei și al copiilor ei. Este timpul pentru o contraofensivă, a **României profunde.**

Toți românii care gândesc limpede, simt, văd și înțeleg în adâncul ființei lor faptul că România și neamul românesc se apropie de un punct critic al istoriei și existenței lor. Vorbele mobilizatoare rostite de Avram Iancu la 1848 sunt chiar mai actuale azi, decât atunci: *Ori ne ridicăm, și punem pumnul în pieptul furtunii, ori pierim, ca țară și ca neam.*

Ne aflăm în ceasul al 12-lea. A sosit vremea pentru **DEȘTEPTAREA ROMÂNIEI**. Acea vreme nu este mâine, sau la anul, ci este **acum**.

❖ Ce înseamnă Deșteptarea României?

Pentru Deșteptarea României, avem nevoie să redescoperim în primul și în primul rând **cele trei valori fundamentale** românești și creștinești, fără-de-care nimic durabil și valoros nu se poate face: **Credința, Dragostea și Speranța**.

Credința.

Creștinește, avem nevoie să ne întărim credința în Dumnezeu și în ajutorul Lui la nevoie, atât la nivel personal, cât și la nivel de neam. Românește, avem nevoie să ne regăsim încrederea în noi înșine, în talentele, capacitățile și potențialul nostru imens, ca oameni și ca țară. Avem nevoie să ne regăsim încrederea în țara noastră, în toate resursele ei bogate și variate, în tot ceea ce ne-ar putea oferi, și în viitorul României, care depinde în primul rând de noi și de acțiunile noastre. Avem nevoie să ne recăpătăm încrederea pierdută în semenii noștri, în toți românii de lângă noi, pentru a putea începe să ne vindecăm dezbinările și să refacem *unitatea națională* slăbită și pusă în pericol de decenii de învrăjbire și neîncredere.

Dragostea.

Deșteptarea României se poate face numai și numai bazându-ne pe Dra-
goste. Petre Țuțea ne sfătuia cândva: „*Români, nu vă mai alegeți conducători*

care nu își iubesc țara!“. Din punct de vedere românesc, la nivelul românilor de rând avem o nevoie disperată de dragoste de țară și de neam, de dragoste de pământul țării, de păduri, de natură, de dragostea frățească dintre toți românii, de dragostea față de Familie, de tradiții, de trecut, de eroi și martiri, dragostea față de cultura și personalitățile noastre, dragostea față de tot ceea ce ne unește și ne definește ca **neam** și ca **țară**. Totodată, România are o nevoie disperată de conducători care să își iubească sincer și deplin țara – pentru a promova în orice situație în prim-plan interesul național, și care să îi respecte și iubească pe toți românii de care sunt aleși să îi slujească, nu să îi stăpânească, preocupându-se mereu de binele și nevoile românilor de rând, iar nu de interesele lor personale sau de grup. Românii au nevoie de lideri și conducători exemplari, pe care să îi poată respecta, urma și chiar iubi – ceea ce ne lipsește cu desăvârșire de foarte mulți ani, cu toate consecințele dezastruoase pe care le simțim și vedem cu toții.

„Credința noastră este viața noastră ca oameni. Prin credință am reușit să construim România și s-o păstrăm întreagă până în 1940, pentru că ce-a urmat după aceea au fost blasfemii. Patria noastră trebuie să fie viața noastră ca români. Dacă dragostea de Dumnezeu și dragostea de patrie ne-au făcut să construim România, mă întreb, când aceste lucruri sunt contestate de unii oameni serioși, ce ne pun ei în loc? Comunitatea noastră de suflet este dată de limba română, de credința noastră, este dată de sentimentul comunității, că avem o origine comună. Dacă vom merge mai departe cu această educație, de iubire de credință, de țară, suntem siguri că nu vom ajunge să urâm alte neamuri. Dacă nu ne iubim noi Neamul, cum să ne iubească alții?“

Acad. **Ioan-Aurel Pop** – Președintele Academiei Române.

Speranța.

Creștinește, pentru toți cei care sunt credincioși, este firesc și esențial să își pună nădejdea în Dumnezeu și în purtarea Lui de grijă. Lumește, cel mai grav pericol care ne afectează prezentul și ne pune în pericol viitorul ca neam și ca țară, este depopularea României. Iar cauza principală a acestui fenomen este lipsa de speranță a tinerilor români, care conduce la o emigrație masivă și la scăderea natalității în țară. Mulți dintre tinerii noștri emigrează în Occident, nemaiaivând speranța unui viitor decent și demn în România, iar cei rămași în țară se

hotărăsc cu mare greutate și rar să facă mai mult de un copil sau doi, văzând cum merg lucrurile pe la noi, și imaginându-și un viitor tot mai dificil. Pentru **Deșteptarea României**, pentru a putea renaște ca neam și ca țară, și pentru a opri declinul demografic dramatic, care ne amenință viitorul, e neapărat necesar ca în mințile și în inimile românilor să renască speranța în viitorul lor, al **familiilor** lor, al **neamului** nostru și al **României** noastre.

Deșteptarea reală a României nu se poate baza pe valori străine de etosul nostru, fie ele de la Vest sau de la Est, ci doar pe redescoperirea valorilor noastre strămoșești autentice, care ne definesc și care ne-au ajutat să dăinuim în istorie până acum. Fiecare națiune are propria matrice culturală, istorică, spirituală și identitară, unică, pe care trebuie să și-o păstreze, prețuiască, dezvolte și să o transmită mai departe noilor generații, dacă vrea să dăinuiască, așa cum spunea marele nostru istoric, **Nicolae Iorga**: „*Generația viitoare va trebui să știe ceea ce generația trecută a ignorat: valoarea fondului propriu*”- «Generații» (1927).

Mai mult decât de creșteri de venituri, drumuri, școli și spitale, România are nevoie de *oameni* adevărați, cu conștiința națională și morală, și de *conducători* patrioți și iubitori de **neam** și **țară**. Dacă le vom avea pe acestea, toate celelalte, de care avem nevoie fiecare în parte și noi ca țară, vor veni firesc, pe cale de consecință. Altfel, nu ne putem aștepta la nimic bun în viitor. Totul pleacă de la **Om**, nu de la bani și investiții. Acestea sunt doar mijloace, necesare și ele, însă rezultatele obținute depind în primul rând de calitatea oamenilor care administrează și folosesc fondurile. Iată prima soluție, și cea mai importantă resursă, care este baza – **Omul**.

Deșteptarea României înseamnă în primul rând o reformă morală, și abia apoi una economică, socială și politică. O reformă care să plece atât de sus în jos, de la nivelul clasei conducătoare, dar și de jos în sus, de la nivelul românilor de rând. O reformă bazată nu atât pe obiective materiale, investiții și indicatori economici, cât mai întâi pe dragoste, credință, speranță, respect, demnitate personală și națională, onoare, corectitudine, hărnicie, omenie, muncă cinstită și corect răsplătită.

Deșteptarea României înseamnă trezirea conștiinței noastre naționale adormite, al cărei *mult-prea-lung somn* a născut coșmaruri care ne chinuie azi țara și ne întunecă viitorul.

Deșteptarea României nu înseamnă nici digitalizarea totală, nici „tranziție verde” sau transumanism, ci întoarcerea la firesc, la simplitate, întoarcerea la noi înșine, și redescoperirea lucrurilor care ne definesc, ne sunt specifice și ne deosebesc de alte națiuni. Nu putem continua să tot importăm masiv și fără discernământ forme străine, care falsifică sau inhibă fondul autohton. A sosit vremea să ne oprim din a copia fidel și a adopta modele străine nepotrivite, sub pretextul că sunt „superioare”, și să începem să ne creăm propriile noastre modele de dezvoltare, care pot să înglobeze și elemente din modele inspirate din alte părți, dar care în primul rând trebuie să țină cont de matricea noastră culturală-spirituală-identitară și de specificul nostru, cu alte cuvinte, de interesele noastre superioare.

Deșteptarea României înseamnă trezirea noastră din somnul cel de moarte, în care ne-au adâncit barbarii de tirani, atât cei din exterior (care își urmăresc doar propriile interese), cât și cei din interior (care nu apară interesele românilor). Ultimii 80 de ani au adus sfâșierea României Mari, invazii străine, dictaturi de tot felul, 45 de ani de comunism impus cu tancurile sovietice, distrugerea elitelor și a modelelor și răsturnarea piramidei valorilor, precum și 32 de ani de tranziție haotică spre nicăieri, prin care mai rătăcim încă și astăzi.

❖ **Despre necesitatea unui Plan de Țară și a unor Obiective Naționale**

Fragment din Manifestul lansat pe 28 mai 2020, de Ziua Eroilor, de către Asociația Neamunit - organizație civică patriotică românească, activă în societatea civilă din România din anul 2012:

„De peste 30 de ani, România se zbate într-o tranziție haotică către nicăieri, fără a avea conducători cu viziune, fără un Plan de Țară pe termen scurt, mediu și lung, fără un program coerent, fără niște obiective clare pentru viitor. România

rătăcește pe marea istoriei, cu cârma sfărâmată, la mila valurilor, fără a putea oferi o necesară speranță de mai bine pentru viitor pentru toți românii.

De peste 30 de ani, în diferite forme, românul de rând se luptă să ridice România, în timp ce clasa politică o trage în jos, cu mult succes, după cum vedem și simțim cu toții.

În anii '90 ne-am propus ca obiectiv de țară să trecem de la sistemul comunist la democrație și economia de piață, și am trecut, cu chiu cu vai, cu multă jertfă și fără chibzuință, distrugând haotic și ce era bun și putea și trebuia să fie păstrat, îmbunătățit și folosit.

A urmat intrarea României în structuri supranaționale ca NATO și UE, pe care liderii politici ai acelor vremuri au tratat-o destul de iresponsabil, fără a urmări cu maxim angajament interesele țării în procesul complex de aderare.

Iar, după intrarea în Uniunea Europeană în 2007, mai știe cineva clar ce obiective de viitor are România, aflată de peste 30 ani la mâna unei clase politice lipsite de orice viziune, corupte și incompetente?

De peste 30 de ani, toți pilonii de rezistență ai Neamului Românesc sunt subminați în mod sistematic de către clasa politică conducătoare, indiferent de partidele aflate la putere.

Astăzi, la peste 30 de ani de la Revoluție, în plină criză națională și globală, observăm în spatele perdelei de fum din mass-media și social-media, următoarele:

1. Starea precară a sistemului de sănătate, cunoscută acum într-un mod dureros de toți românii, cu atât mai clar ieșind la iveală odată cu pandemia actuală toată incompetența și corupția din sistem.
2. Sistemul de învățământ este într-o continuă reformă haotică, care nu duce nicăieri, provocând doar derută în rândul elevilor și profesorilor și atrăgând cu sine o educație tot mai slabă și creșterea analfabetismului funcțional.
3. Pădurile României sunt defrișate fără discernământ, într-un ritm tot mai alarmant, fără ca nimeni să vrea să ia măsuri eficiente de oprire a jafului și a consecințelor nefaste din punct de vedere economic și ecologic.
4. Infrastructura țării, esențială pentru o dezvoltare durabilă, se află într-o

stare jalnică de subdezvoltare, demnă de o țară din lumea a treia.

5. Extrem de grav - România se depopulează de la an la an într-un ritm tot mai rapid, punând astfel în pericol viitorul nostru al tuturor și chiar al neamului nostru, pe fondul unei nepăsări și indiferențe totale a clasei politice.
6. Pământul atât de fertil al țării, muncit cu sudoare și apărat cu sânge timp de mii de ani, este înstrăinat în proporție de peste 50% pentru sume derizorii, de către grupuri de speculanți rapace, cu adânci rădăcini în mediul politic corupt.
7. Agricultura noastră, cu potențialul de a hrăni 80 de milioane de oameni, este menținută în subdezvoltare, pentru a justifica importurile masive de alimente de proastă calitate, România fiind practic o „groapă de gunoi” pentru alimente de mâna a treia din alte țări „mai dezvoltate”.
8. Armata Română a fost redusă de la apărătoarea teritoriului național la rolul de simplă forță de menținere a ordinii publice și forță auxiliară pentru alte structuri.
9. Biserica Ortodoxă Română, păstrătoarea de veacuri a credinței și moralității neamului nostru este atacată, subminată și denigrată în mod sistematic.
10. Istoria națională, patrimoniul, tradițiile, cultura – toate reperele identității noastre naționale sunt erodate, subminate și diluate continuu și sistematic.
11. Populația este dezinformată, slab educată, manipulată, și învrăjbită prin toate mijloacele de informare: tineri contra bătrâni, copii contra părinți, elevi contra profesori, iohannisti contra psd-iști, credincioși contra nereligioși, etc.
12. Politicienii și afaceriștii corupți care au distrus industria românească, au jefuit și înstrăinat toate resursele țării și s-au îmbogățit pe căi ilegale, își văd liniștiți de afaceri, mulți primind ca bonus și pensii speciale, votate tot de ei în parlament.
13. Clasa conducătoare încearcă să ne inducă permanent disprețul față de eroii și martirii neamului românesc, dar și față de dragostea firească pentru țară, principii și repere sănatoase și valori profunde, față de tradiție și față de tot ce înseamna sănătatea și unitatea în duh a românilor de bună-credință.

Ne aflăm acum într-un moment de răscruce pentru Țară, când, pe lângă toate problemele acumulate în ultimii 30 de ani, România este lovită și de efectele imprevizibile ale unei pandemii care ne afectează toate aspectele vieții.“

*În acest moment al istoriei noastre, avem nevoie, mai mult ca oricând, de un **plan de țară** pe termen lung, care să adune în jurul său toate energiile și talentele tuturor românilor de bună-credință, care nu visează cum să își părăsească țară, ci vor să trăiască aici, să pună umărul și să muncească cu sârg pentru trezirea și reconstrucția României, pentru viitorul lor, al copiilor și al nepoților lor, **acasă** la noi.*

Pentru că, dacă noi nu suntem capabili să ne stabilim singuri niște **obiective naționale** pe termen lung, pe care să le urmărim în mod consecvent, există destule alte forțe și structuri supranaționale care ne vor stabili și impune obiectivele și țintele lor, care nu sunt neapărat spre binele nostru.

❖ Analiza principalelor planuri și obiective la nivel european și mondial

Dacă la nivel național nu există un Plan, o Strategie și niște Obiective de Țară clare, la nivelul structurilor supranaționale există o viziune foarte clară asupra viitorului pe care doresc să ni-l aducă, cu seturi de obiective concrete stabilite pentru 2030, 2040 și 2050, precum și strategii și planuri coerente, complexe și detaliate, cu jaloane și ținte, pentru a atinge toate aceste obiective la termen.

La nivel mondial, există „Agenda ONU-2030 pentru dezvoltare durabilă”¹.

România s-a alăturat liderilor celor 193 state membre ale ONU la Summit-ul privind dezvoltarea din septembrie 2015, adoptând „Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă”.

Agenda 2030 cuprinde cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD), reunite informal și sub denumirea de Obiective Globale. Prin intermediul Obiectivelor Globale, se stabilește o agendă de acțiune ambițioasă pentru următorii 15 ani, în vederea eradicării sărăciei extreme, combaterii inegalităților și a injustiției și

1. Se poate consulta documentul integral la adresa: <https://sdgs.un.org/2030agenda>

protejării planetei până în 2030. Aceasta cel puțin, la nivel declarativ.

La nivelul Uniunii Europene, există mai multe obiective majore pe termen mediu și lung². Care este, pe scurt, viziunea la nivel european, și obiectivele principale propuse la nivelul conducerii UE pentru perioada 2020-2050?

- Cel mai mare accent la nivelul UE se pune pe „lupta împotriva încălzirii globale” și măsurile pentru tranziția la „economia verde”. Se dorește ca țările europene și omenirea întreagă să își unească forțele într-un efort global de proporții epice, prin care, să se cheltuiască până în 2050 între 100 și 200 de trilioane de dolari, cu obiectivul de a menține încălzirea globală sub pragul de 1,5 grade în următorii 30 de ani. Această tranziție la „economia verde” presupune costuri imense, închiderea sau transformarea radicală a unor întregi sectoare din economie, disponibilizarea și reconvertirea profesională a zeci de milioane de oameni, pentru a obține niște rezultate incerte și aproape imposibil de măsurat. Să vedem câteva dintre efectele acestei mult promovate „tranziții verzi”. Mai întâi, din punct de vedere al sumelor estimate a fi cheltuite. Costurile estimate la nivel global, variază între 100 trilioane și 200 trilioane de dolari. În prezent, totalul produsurilor interne brute la nivel global este de circa 100 trilioane dolari. Deci, este necesar să se cheltuiască între 1 și de 2 ori valoarea produsului brut global, într-un interval de 30 de ani, ceea ce înseamnă, în mare, că fiecare țară va trebui să aloce pentru această tranziție verde, între 3% și 6% din Produsul Intern Brut, în fiecare an, pentru 30 de ani. Deci, un efort financiar semnificativ, pe care statele noastre și generația noastră ar trebui să îl suporte. Ce schimbări majore presupune tranziția verde în domeniul energetic? Pe scurt, se dorește renunțarea la folosirea tuturor combustibililor fosili (petrol, cărbune, gaze, păcură) și a lemnului, și înlocuirea acestora cu surse de energie „verde”, regenerabilă (fotovoltaică, eoliană, solară, geotermală, hidrogen). În domeniul transporturilor: se dorește renunțarea la folosirea mașinilor care folosesc combustibili derivați din petrol (benzină, motorină, GPL) și înlocuirea lor cu mașini electrice sau pe hidrogen. Deja se observă o creștere accentuată a prețului la carburanți în ultimul an, datorată nu doar speculațiilor de pe piețele financiare, ci și politicilor energetice utopice și ideologizate, care

2. Detalii se pot consulta la: https://ec.europa.eu/clima/eu-action/climate-strategies-targets/2050-long-term-strategy_en

au rolul să convingă tot mai mulți oameni să se orienteze spre mașinile electrice. În domeniul energiei electrice: se dorește închiderea tuturor centralelor care produc energie electrică folosind combustibili fosili, și înlocuirea acestora cu centrale eoliene, hidrocentrale și câmpuri de panouri fotovoltaice. Doar că această convertire a centralelor electrice, care deja a început, presupune costuri mari, precum și scăderea nivelului de energie electrică disponibilă, în timp ce necesarul de energie este în continuă creștere. Un efect imediat al punerii în practică a acestor politici europene, într-un mod pripit, necugetat și într-un moment total inoportun, în suprapunere cu criză generată de pandemie, este explozia prețului la energia electrică, cu care ne confruntăm cu toții. În domeniul încălzirii: se dorește renunțarea la centralele termice pe baza de combustibili fosili, dar și interzicerea centralelor de apartament și a încălzirii locuințelor pe baza de lemne. Efectele acestor politici, împreună cu speculațiile de pe piețele financiare globale, au condus la explozia fără precedent a prețului la gaze naturale, cu care ne confruntăm deja, chiar în prag de iarnă. Trăgând linie: din cauza politicilor europene pentru „tranziția verde“, europenii și românii sunt nevoiți să plătească prețuri mult mai mari pentru carburanți, energie electrică și încălzire; să suporte efectele de scumpiri în lanț la toate produsele care înglobează energie în producție; să vadă cum inflația crește în ritm galopant, și cum le scade semnificativ puterea de cumpărare în fiecare lună. Totul, în numele unei așa-zise „încalziri globale“- teorie discutabilă, și având ca țintă supremă menținerea creșterii temperaturii globale la maxim 1,5 grade celsius până în 2050. Dar nimeni și nimic nu ne garantează că toate țările lumii vor aplica aceleași politici de tranziție verde ca și UE. și nimeni și nimic nu ne garantează că, chiar dacă se fac aceste eforturi și sacrificii imense, și se iau toate aceste măsuri costisitoare și dificil de aplicat, rezultatul în anul 2050 va fi chiar cel scontat. Pe cetățenii români care trăiesc azi, și pe copiii și nepoții lor, care se vor naște și vor trăi până în 2050, nu i-a întrebat nimeni dacă sunt de acord să fie generații de sacrificiu, cerute de „sfânta“ tranziție verde dorită și impusă de conducerea Uniunii Europene. Nu suntem și nu vom fi de acord să ne sacrificăm cu toții nivelul de trai, și așa unul mult sub media europeană, doar pentru o țintă impusă de interesele unora sau ale altora. și considerăm că o astfel de decizie, care afectează grav nivelul de trai al

tuturor cetățenilor români, ar trebui luată numai prin consultarea directă a acestora, după o campanie de informare corectă și completă, și dezbateri publice îndelungate în societate, bazate pe date și fapte științifice, nu pe ideologie și literatură SF.

- Un al doilea obiectiv major la nivel european este „tranziția digitală” - digitalizarea și tehnologizarea cvazi-totală a economiei și a societății. Practic, cam tot ce se face acum în format fizic, pe hârtie, se dorește trecut în format electronic, în mediul de stocare digital. Se dorește ca tot mai multe activități să se desfășoare în mediu online, ca actele noastre de identitate să aibă cipuri care să conțină cât mai multe informații personale, digitalizarea banilor, digitalizarea învățământului, digitalizarea administrației, robotizarea unor întregi sectoare economice, înlocuirea oamenilor cu aplicații smart, inteligența artificială tot mai dezvoltată, roboți, drone și tehnologii ultraperformante, în cât mai multe domenii. Comunicare online, educație online, muncă online, dating online, viață online. Totul, pentru promisiunea unei vieți mai comode, cu un efort cât mai redus, și în numele „progresului” tot mai accelerat al umanității, care trebuie să profite la maximum de toate cuceririle științei și tehnologiei moderne, indiferent de consecințe.
- Un alt obiectiv esențial la nivel european pe termen mediu și lung este creșterea gradului de integrare a țărilor membre, ceea ce înseamnă: federalizarea Europei, regionalizarea, diluarea identității naționale, și cedarea treptată a atributelor suveranității naționale către structura europeană. Un pas evident în această direcție este directiva europeană din 2019 care solicită tuturor țărilor membre înlocuirea cărților de identitate proprii (care au format diferit, au steagul național, și rubrica „sex”), cu cartea de identitate de tip european (în format unic, care în loc de steagul național are steagul UE, și unde în loc de „sex” apare „gen”, pentru a promova astfel activ și „identitatea de gen”).
- În plan ideologic, este evident că la nivel european se urmăresc o serie de obiective care se încadrează în curentul corectitudinii politice și neo-marxismului cultural, promovate agresiv de elitele politice de extremă stânga din SUA și UE. Se promovează agresiv ideologia LGBT, în numele luptei împotriva „discriminării minorităților sexuale”, mergând până la discriminarea majorității și încălcarea gravă a libertății de exprimare și a

libertății religioase, se promovează ideologia nocivă de gen, se promovează „dreptul” la avort ca și „un drept fundamental al omului”, se promovează sinuciderea asistată ca un drept al omului, se susține căsătoria între persoane de același sex și adopția de copii de către aceste cupluri. Totodată, se promovează corectitudinea politică extremă – mergând până la cenzurarea opiniilor „incorecte” și pedepsirea „vinovaților”, se dorește introducerea educației sexuale la copii, cât mai agresivă și de la o vârstă cât mai fragedă, se încearcă rescrierea istoriei și cenzurarea culturii și a personalităților din trecut care sunt azi considerate „incorecte politic”. Practic, se încearcă impunerea unei ideologii corecte politic, neomarxiste și nivelatoare în toate segmentele societății, o ideologie care este total opusă față de fundamentele creștine ale civilizației europene moderne și cu viziunea unei Europe a Națiunilor. Toate strategiile și planurile de dezvoltare pe termen scurt, mediu și lung care sunt în curs de aplicare în UE și se bucură de o finanțare la nivel european, urmăresc în mod prioritar unul sau mai multe dintre obiectivele de mai sus.

❖ Despre oportunitatea adoptării obiectivelor europene

Întrebarea esențială pe care trebuie să ne-o punem noi, românii, este: obiectivele principale pe care le urmărește Uniunea Europeană coincid parțial sau total cu interesul nostru național și cu interesele românilor de rând? Atingerea acestor obiective, la nivel european și național, va fi spre folosul României și al românilor, sau dimpotrivă?

Având în vedere faptul că, fiecare popor și fiecare țară, implicit și România, au specificul lor național, cu un trecut istoric diferit, o matrice cultural-identitară diferită, probleme specifice și priorități specifice, considerăm că este inoportun ca toate aceste națiuni să fie condiționate să urmărească aceleași obiective majore, care sunt departe de a fi unele comun acceptate de către cetățenii lor, și cu adevărat spre beneficiul tuturor națiunilor europene.

O altă problemă majoră, privind toate marile obiective care au fost însușite și urmărite de România din 1989 până în prezent, este faptul că absolut toate au fost asumate **doar** de către clasa politică și conducători, **fără** a se consulta direct și voința românilor. Principiul de bază al democrației este acela că majoritatea cetățenilor are dreptul să aleagă și să decidă, în special în chestiuni de o importanță majoră, care le influențează tuturor viața și viitorul, pe termen mediu și lung. Ori, în România, în ultimii 32 de ani, cetățenii români nu au fost niciodată consultați direct, atunci când s-au luat decizii cruciale pentru traseul și viitorul țării lor. A venit vremea să ne întoarcem la esența democrației.

În Constituția României, la articolul 2, se precizează clar că „Suveranitatea națională aparține poporului Român“. Însă, în ultimii 32 de ani, Românii au fost împiedicați să își exercite direct, prin referendum, acest drept fundamental, de către o clasă politică tot mai dezrădăcinată din neam și tot mai înstrăinată de popor, care a ales să decidă mereu în locul nostru, în cele mai importante chestiuni de interes național, care ne influențează decisiv viețile. A venit vremea ca politicienii să redea poporului român suveranitatea.

De ce este necesară o *viziune națională proprie*, și un **plan de țară** pe termen mediu și lung? Pentru că, în lipsa unei viziuni proprii asupra viitorului, ajungem inevitabil să îi lăsăm pe alții, indiferent cine și de unde, să ne impună propria lor viziune asupra viitorului nostru, fără a mai avea și noi vreun cuvânt de spus.

❖ Despre planurile naționale de dezvoltare pe termen mediu și lung care există în România la acest moment

- 1) Planul Național de Redresare și Reziliență – PNRR³
- 2) Programul Național de Investiții „Anghel Saligny” – PNDL3⁴
- 3) Proiectul „România Educată” al președintelui Iohannis⁵

O scurtă analiză critică a acestor 3 planuri naționale:

1) Planul Național de Redresare și Reziliență – PNRR:

Principala problemă a acestui plan național, pe termen mediu (2021-2026), este că, nu este de fapt izvorât dintr-o viziune proprie, completă și coerentă asupra viitorului României, ci încearcă să trateze doar punctual anumite domenii considerate prioritare, iar mai multe dintre obiectivele principale, obligatorii, care nu sunt de fapt chiar benefice, sunt impuse de la nivel european (tranziția digitală și tranziția verde), ca o condiție sine qua non pentru aprobarea planului și a finanțării acestuia de către UE.

Este evident care sunt prioritățile principale ale acestui plan, încă din prima pagină din capitolul Introducere, din descrierea rezumată a PNRR – „Despre ce e PNRR cu adevărat”, semnată de Ministrul Investițiilor și Proiectelor europene. Iată cum începe prima frază: „Să ne imaginăm România anului 2026: **verde, digitală**, cu transport curat” ...Deci, conform PNRR, cel mai important lucru pentru țară noastră este să devină neutră din punct de vedere al

3. Surse: <https://mfe.gov.ro/pnrr/> și https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/ip_21_4876

4. Pagina oficială a programului: <https://www.mdpa.ro/pages/anghelsaligny>, dar și alte câteva aspecte se pot verifica în presă: https://adevarul.ro/economie/stiri-economice/ce-investitii-presupune-programul-anghel-saligny-pndl-3-aprobat-guvern-ministrii-usr-1_613235895163ec4271d2dff4/index.html

5. Toate rezultatele și rapoartele oficiale despre acest proiect prezidențial se găsesc la: <http://www.romaniaeducata.eu/rezultatele-proiectului/>

emisiilor de carbon, și să avem o societate digitalizată complet, inclusiv educația.

În al treilea paragraf de pe prima pagină a PNRR, se subliniază esența acestui plan, care ar fi „să ținem pasul cu Europa modernă”, iar nu să ne raportăm în primul rând la prioritățile reale ale României și la nevoile de bază ale românilor.

O viziune evident superficială, profund eronată, și nocivă pentru România noastră, cu care suntem și vom fi în total dezacord.

Pe pagina 2 a introducerii PNRR, încă o prioritate: „Vom reforma și vom depolitiza companiile de stat”. O idee bună în teorie, care însă poate însemna în practică privatizarea și înstrăinarea către entități cu capital extern a ultimelor companii de stat, inclusiv cele din domenii strategice, sub pretextul „reformării” lor, așa cum s-a întâmplat deja cu majoritatea companiilor de stat de după 1989.

Mai departe, se promovează „reforma sistemului de taxare – taxarea verde, un nou sistem de taxare a drumurilor”, adică tot ce cumpără și utilizează românii pe viitor, va fi suprataxat, dacă nu e 100% „verde”, conform directivelor europene.

În alt paragraf, se afirmă cu mândrie că „vom umple România de aparatură de măsurare a aerului”. Foarte bine, numai că nu de aparatură duce lipsă România pentru a combate poluarea agresivă, ci de voință politică reală pentru a aplica cu fermitate legea contra mafiei deșeurilor, care își face de cap în voie în țară.

Mai departe, se visează la un proiect experimental, prin care să se introducă în câteva zone trenuri cu alimentare pe hidrogen, dorite la nivelul UE. Asta, în timp ce rețeaua de căi ferate a țării și materialul rulant vechi stau să se dezintegreze, cu o infrastructură lipsită de investiții majore timp de 32 de ani...

Într-un alt capitol, se urmărește introducerea cărții de identitate electronice europene, care conține multe date personale, din care a dispărut tricolorul (simbolul identității naționale), și unde la gen (în loc de sex) sunt mai mult de 2 variante, cum e acum la modă în UE.

Un alt punct esențial, considerat de laudă, este că „educația va fi digitalizată”, ceea ce practic înseamnă îngroparea a ceea ce a mai rămas din învățământul românesc, și expunerea îndelungată și sistematică a copiilor la tehnologie, de la cea mai fragedă vârstă, cu toate efectele nocive pe care le implică aceasta.

Alte priorități din PNRR în domeniul educației: „6100 de școli vor primi resurse și tehnologie pentru dotarea laboratoarelor de informatică și pentru învățarea în

format virtual“ și „1175 de Smart-Lab-uri achiziționate pentru școli și licee“; asta în condițiile în care sute de școli stau să cadă, au probleme cu încălzirea pe timp de iarnă, iar peste 40% din școlile din mediul rural nu au apă caldă și au toaletele afară, în curte. Dar, digitalizarea e mai importantă decât orice, desigur.

La un alt capitol, suntem îndemnați „să ne imaginăm România anului 2026, cu localități dezvoltate *ca afară*“. Poate că ar fi mai bine să avem localități dezvoltate în conformitate cu specificul nostru național și local, folosind modele și soluții originale, adaptate situației proprii și nevoilor noastre specifice.

O altă prioritate enumerată în descrierea PNRR este realizarea a peste 3.000 km de...piste pentru biciclete. Într-o țară cu o situație dezastruoasă a infrastructurii strategice de transport rutier (de la autostrăzi până la drumuri naționale, județene și comunale) și de transport feroviar (pe care se circulă cu o viteză medie de 30-40 km/h, mai mică decât în anul 1930!), este evident pentru unii că putem să compensăm aceste lipsuri prin mii de km de piste pentru bicicliști, atât de agreate la nivelul Uniunii Europene.

La capitolul „*turism*“ din PNRR, se subliniază cu satisfacție finanțarea consistentă alocată unor proiecte de o necesitate discutabilă și cu o importanță îndoieală la nivel național. Însă, proiecte prioritare, precum cel mai important muzeu pentru istoria noastră recentă și pentru conștiința națională - Muzeul Crimelor Comunismului și al Rezistenței Anticomuniste din România - nu apare nicăieri pe lista proiectelor necesare, deși este așteptat de români de 32 de ani. Nu este considerat de către autoritățile de azi o prioritate acest muzeu, dedicat elitei noastre interbelice exterminate în pușcării și lagăre, sutelor de mii de morți, celor peste 2 milioane de români care au trecut prin închisorile comuniste, miilor de eroi din rezistență, sau celor deportați cu tot cu familiile, dar și întregului popor român, care a suferit 45 de ani sub regimul comunist criminal, cu consecințe care ne afectează la un nivel profund că societate până azi.

În finalul analizei punctelor slabe ale Planului Național de Redresare și Reziliență, o observație importantă legată de finanțarea acestuia: Din suma totală de 29 miliarde euro pe care România urmează să o primească de la UE, 14 miliarde euro sunt granturi și 15 miliarde sunt împrumuturi. Deci, mai mult de jumătate din suma va trebui înapoiată, și va crește gradul de îndatorare al României pe termen scurt și mediu. Oricum, pentru accesarea fondurilor europene, trebuiesc respectate cu strictețe o serie de condiții ferme și complexe,

impuse de UE, ceea ce, pentru autoritățile române nu va fi deloc ușor, având în vedere experiențele anterioare ale țării noastre privind folosirea fondurilor UE.

Dacă în perioada interbelică, politica liberală, care se baza pe deviza „Prin noi înșine“, inițiată de Vintilă Brătianu și de Partidul Național Liberal, a avut rolul de a consolida Statul și capitalul românesc, în prezent strategia PNL este o dezvoltare ipotetică a României după un plan bazat pe o viziune îndoielnică, pe bani primiți ca împrumut sau granturi, în baza unor condiții foarte restrictive, și cu impunerea unor obiective străine de țară, nu neapărat unele benefice pentru români.

2) Programul Național de Investiții „Anghel Saligny“:

Acest program, cu un nume pompos, este de fapt PNDL3 – a treia etapă a Programului Național de Dezvoltare Locală. După cum s-a constatat și după programele similare anterioare (PNDL1 și PNDL2), s-au cheltuit mulți bani, cu rezultate puține și îndoielnice. Faptul că prioritățile se stabilesc doar la nivelul local, fără a face parte dintr-o strategie la nivel național, iar formele de control sunt slabe și ineficiente, a dus la cheltuirea banilor pe tot felul de obiective mai mult sau mai puțin inutile, precum: terenuri de sport în sate unde mai sunt 5-10 copii, trotuare generoase, cu stâlpi de iluminat moderni din 10 în 10 m, în zone unde nu circulă mai nimeni, parcuri în sate depopulate, care rămân în paragină, aproape total neutilizate. Iar lipsa unor mecanisme de control a modului de acordare a contractelor și de cheltuire a banilor a dus la îmbogățirea multor primari descurcăreți, ca și la prosperitate în rândul clientelei politice locale.

PNDL 3 – Anghel Saligny este doar o continuare a PNDL 2, în ceea ce privește risipa banilor și lipsa de transparență în alocarea lor, ceea ce îl transformă mai mult într-o sursă de bani pentru întărirea filialelor locale ale partidelor aflate la guvernare (care primesc fonduri în mod preferențial), decât într-un motor de dezvoltare reală și durabilă a comunităților locale vizate.

În primul rând, PNDL 3, la fel ca PNDL 2, prevede cam aceleași tipuri de investiții, acordate nu în funcție de nevoile punctuale ale oamenilor din comunitățile locale, ci în funcție de interesele firmelor de partid din zonă.

În al doilea rând, PNDL 3, la fel ca PNDL 2, nu stabilește niște criterii clare și verificabile în aprobarea investițiilor, și se dau fonduri fără ca toate proiectele să

fie aprobate în urmă unor evaluări independente și profesionalizate.

În al treilea rând, PNDL 3, la fel ca PNDL 2, nu prevede niciun fel de criteriu clar și obiectiv în stabilirea costurilor, ceea ce înseamnă prețuri umflate, stabilite la liberul arbitru. Ar fi fost oportună introducerea unei grile de costuri unitare maximale, prin raportare la alte lucrări similare, iar sumele ce depășesc aceste costuri unitare să fie suportate din bugetul propriu al beneficiarului.

În al patrulea rând, la fel ca PNDL 2, PNDL 3 prevede ca banii pentru proiecte să fie acordați doar prin aprobarea unui ministru, care este evident partizan politic, fără o necesară evaluare independentă și transparentă a tuturor propunerilor de investiții, care să fie accesibilă atât publicului larg, cât și specialiștilor independenți.

3) Proiectul „România Educată“:

Acest proiect, lansat sub patronajul președintelui României – Klaus Iohannis, se vrea o ambițioasă reformă a întregului sistem de educație, care se află într-o stare tot mai proastă, după o decădere continuă în ultimii 32 de ani.

Însa, deși cauza decăderii sistemului de învățământ românesc de după 1989 este reprezentată de reformele inoportune și distructive făcute, și de viziunea greșită pe care acestea se bazează, Planul România Educată, în loc să încerce să repare distrugerile provocate până acum, merge de fapt în aceeași direcție ca și acestea.

Să vedem, foarte pe scurt, care au fost scopurile și rezultatele numeroaselor programe de reformare a învățământului românesc, întreprinse în ultimii 32 de ani, în continuitatea firească a cărora vine și Proiectul România Educată.

Mircea Platon afirmă în postfața cărții sale - studiu „Deșcolarizarea României“ că: „Ceea ce a făcut procesul de reforme (structurale și sistemice) ale învățământului românesc, într-o țară zguduită din temelii ca România, trecută printr-un comunism atroce pentru continuitățile istorice, și un post-comunism haotic și iconoclast, a fost tocmai să ne rupă legătura cu acea sursă a proiecțiilor sociale / instituțiilor permanente, care e continuitatea cunoașterii și învățării. Ne-au tăiat astfel, cu înconștiență sau cu sadism, deci cu perversitate, ultima șansă de a redeveni o societate normală“.

Legea Educației din anul 1939, dinainte de izbucnirea războiului și venirea plăgii comuniste peste România, definea astfel scopul sistemului de învățământ

preuniversitar: „Școala primară și instituțiile de cultură elementară legate de ea au drept scop să facă educația națională, morală, religioasă și socială a copiilor și tinerilor, dându-le în același timp și cunoștințele necesare pentru viață.“.

Conform actualei Legi a Educației, din anul 2011, scopul sistemului de învățământ de azi este „puțin“ modificat: „Misiunea asumată de lege este de formare, prin educație, a infrastructurii mentale a societății românești, în acord cu noile cerințe, derivate din statutul României de țară membră a Uniunii Europene și din funcționarea în contextul globalizării, și de generare sustenabilă a unei resurse umane naționale înalt competitive, capabilă să funcționeze eficient în societatea actuală și viitoare“.

În cartea „Deșcolarizarea României“, care este un studiu complet și solid documentat asupra tuturor reformelor din sistemul nostru de educație de după 1989, Mircea Platon demonstrează metodic, în cele 460 de pagini, faptul că numeroasele reforme întreprinse nu au fost haotice, ci se încadrează într-un plan bine pus la punct de distrugere a învățământului românesc. Acest plan a fost urmat sistematic, cu consecvență și perseverență, în ultimii 30 de ani, indiferent de partidele de „stânga“ sau de „dreapta“ care s-au perindat pe la putere, și indiferent de schimbarea aproape anuală a miniștrilor educației.

Concluzia cărții-studiu „Deșcolarizarea României“ este că s-a planificat și s-a aplicat 30 de ani săparea la rădăcina învățământului românesc, pentru a se obține noi generații de tineri lipsite de cunoștințe istorice de bază, fără o cultură generală, fără o conștiință națională, și implicit, fără rădăcini solide, ușor de remodelat și de manipulat în voie după noile ideologii.

Întrebarea pe care ar trebui să ne-o punem este: oare ce fel de sistem de educație ne dorim pentru tinerii și copiii noștri de azi și de mâine? Ne dorim tineri cu o educație națională, morală, religioasă și socială solidă, clasică, care dobândesc odată cu acestea și cunoștințele necesare pentru viață, societate și viitoarea activitate profesională, sau ne dorim că tinerii noștri să fie doar „resurse umane naționale înalt competitive“, parte integrantă a „infrastructurii mentale a societății românești, în acord cu noile cerințe, derivate din statutul României de țară membră a Uniunii Europene și din funcționarea în contextul globalizării“?

Din păcate, mult-lăudatul Proiect prezidențial România Educată este departe de a fi o *contrareformă* necesară, care să încerce să repare daunele produse de

reforme toxice de după 1989, ci merge pe aceeași viziune cu acestea, pentru a desăvârși procesul de descolarizare a României, inclusiv prin promovarea în-oportună a nocivei „digitalizări a educației“, care înseamnă în fapt distrugerea totală a ceea ce a însemnat și ar trebui să însemne învățământul românesc.

Considerăm că acum, după 32 de ani de subminare sistematică a învățământului, a sosit timpul să punem capăt acestor reforme dezastruoase, și să începem să ne întoarcem, pas cu pas, la educația clasică, sănătoasă și eficientă, și la o normalitate atât de necesară pentru copiii noștri și pentru viitorul României noastre.

După cum se vede, toate planurile care există până acum: nu sunt pe termen lung, doar cel mult mediu; denotă lipsa unei viziuni de ansamblu, coerente și corecte, care să acopere toate sferile și problemele societății românești; și sunt în mare parte copiate direct sau inspirate masiv din alte planuri și strategii la nivel european sau global, nefiind deloc adaptate la specificul nostru, și demonstrând atât o totală lipsă de originalitate în concepție, cât și o lipsă de înțelegere a mentalității, sufletului și specificului românesc.

❖ Despre necesitatea unui *plan de țară*, bazat pe o viziune care să unească în jurul său tot ce mai este sănătos în societatea românească

Orice plan pleacă de la o viziune cât mai clară, coerentă și detaliată asupra viitorului. Că să poți să ajungi undeva, trebuie să știi exact unde vrei să mergi. De aceea, este esențial să stăm acum și să ne gândim bine cum ne-am dori să fie România noastră peste 30 de ani. Cum ne-am dori să fie țara bătrâneților noastre, țara unde vor trăi copiii și nepoții noștri? Cum ne-am dori să fie românii, la nivel de elite, dar și la nivelul oamenilor de rând, peste 30 de ani? Cum ne-am dori să fie, să se comporte și să judece copiii și nepoții noștri, și compatrioții lor, de peste 30 de ani? Ce valori, principii și modele, și ce mentalitate ne-am dori să aibă românii din 2050?

Un defect fundamental pe care îl au toate planurile și strategiile naționale gân-

dite de politicienii de azi este faptul că toate pun carul înaintea boilor, punând accent, în proporție de peste 90%, doar pe rezolvarea problemelor materiale: toți ne promet o infrastructură mai bună, autostrăzi, drumuri, canalizări, școli noi și frumoase, spitale moderne și utilate, creșterea nivelului de trai. Altceva nu știu, nu vor și nu pot să promită.

Însă, **Omul** – celula de bază, cu toate nevoile sale cele mai profunde, este ignorat de orice plan gândit de specialiști. Problemele cele mai importante, la care trebuie neapărat intervenit cu prioritate absolută sunt două: Oprirea depopulării țării prin măsuri ferme de protejare a Familiei Românești, și Re-construirea din temelie a sistemului de Educație, pentru educarea populației și schimbarea mentalităților nesănătoase pentru viitorul nostru.

Pentru că, degeaba ajungi să construiești drumuri, școli și spitale, dacă populația ți se împrăștiă într-un ritm accelerat, de la an la an, cu mii de români care emigrează și cu un număr tot mai mic de căsătorii și de nașteri. Numai în ultimii 13 ani, România a pierdut aproape 5 milioane de cetățeni prin emigrație, în timp ce natalitatea este într-o scădere continuă din 1990 până acum. Toate estimările făcute pe plan național și internațional arată că, dacă nu se schimbă radical condițiile actuale, populația României se va reduce până la 15 milioane în 2050, de la 23 milioane cât aveam în 1990. Dacă nu se iau măsuri urgente, radicale și eficiente pentru oprirea hemoragiei prin emigrație și pentru creșterea natalității, România de peste 30 de ani va fi o țară depopulată, cu o populație îmbătrânită și săracă, fără nicio speranță pentru viitor.

În același timp, degeaba construiești o infrastructură de top, dacă nu reconstruiești educația, mentalitatea, și moralitatea oamenilor care o folosesc. Este ca și cum te duci la un om dintr-un sat, care are casa și curtea în paragină, și gardul prăbușit, și vrând să-l ajuti, îi aduci materiale, scule și unelte, însă vezi după un timp că nu s-a schimbat nimic în gospodăria lui, deși tu ai cheltuit mulți bani să îl ajuti. Pentru că, deși ai investit destul, nu ai lucrat și la om, la mentalitatea lui, fără de care nicio investiție materială nu va avea niciun efect pozitiv și durabil. Dacă vrei să obții efecte durabile, trebuie să îl ajuti în primul rând pe om să redescopere ce înseamnă să fie un bun gospodar, și ce valoare au munca, cinstea și hărnicia. Schimbarea profundă vine doar prin Educarea pe principii clasice, sănătoase a românilor, și prin Muncă cinstită, cu multă trudă și eforturi.

Spiru Haret, cel mai important reformator al Școlii Românești moderne, spunea că: „Așa cum arată astăzi Școala, va arăta mâine Țara“. În calitate de ministru, Spiru Haret a condus reforma învățământului românesc de la sfârșitul secolului XIX. Ca urmare a eforturilor sale, între anii 1897 - 1910 s-au ridicat în toată țara 2.343 de școli, dintre care 1.980 doar cât timp Haret a fost ministru. Rămâne să ne întrebăm: prin comparație, câte școli au ridicat cei vreo 25 de miniștri ai Educației pe care i-am avut în cei 32 de ani de după 1989?

Despre rolul esențial al Muncii, marele nostru istoric Nicolae Iorga spunea: „Țara noastră are, înainte de toate, o datorie: aceea de a munci. S-a muncit prea puțin, s-a muncit prea răzleț (...) Schimbările mari, revoluțiile, se fac după ce o națiune a îndeplinit rostul ei istoric. Noi suntem însă numai la începutul acestui rost, și foarte multă vreme nu ni se cere altceva decât unirea tuturor puterilor pentru a face isprava care se așteaptă de la noi. (...) Munca e cel mai potrivit dezinfectant al tuturor neajunsurilor morale. Atunci când toată lumea muncește, prin muncă se face osebirea între acela care înțelege a se ridica și a se menține fără muncă și aceia a căror muncă aduce după dânsa totdeauna o răsplată. Muncă, bună înțelegere – acesta este programul de astăzi și de oricând pentru națiunea noastră.“ – „Discurs de solidarizare“(1930)

Poate că ar fi înțelept să ne inspirăm și din sfatul Goldei Meir (prim-ministru al Israelului între 1969-1974), către poporul evreu, întors în Israel:

„Dacă vreți să construiți o țară în care se vor întoarce fii și ficele voastre, dacă vreți să construiți o țară din care oamenii vor pleca doar în timpul vacanțelor, dacă vreți să construiți o țară care nu va avea frică pentru viitor, atunci faceți doar trei pași esențiali:

- ◇ Echivalați corupția cu trădarea de țară, iar oficialii corupți cu trădătorii de neam.
- ◇ Faceți trei profesii cele mai bine plătite și cele mai respectate: profesia de militar, profesor și medic.
- ◇ Și cel mai important – munciți, munciți și munciți, pentru că nimeni în afară de voi nu vă va proteja, nimeni în afară de voi nu vă va hrăni și voi aveți nevoie de țara voastră, nimeni altcineva“.

❖ Despre modalitatea de încheiere a unei viziuni comune asupra viitorului

Desigur că, pentru ca o viziune comună asupra viitorului României să poată să devină realitate, trebuie mai întâi să fie împărtășită de majoritatea românilor, indiferent de categoria socială, profesională, etnică sau religioasă din care fac parte. Trebuie așadar să găsim cel mai mic numitor comun între români, un set minim de principii și valori care să fie împărtășite de toți care își doresc ca această viziune asupra viitorului României să devină realitate.

Care sunt acele principii de bază de la care putem să plecăm împreună în creionarea unei viziuni comune asupra viitorului, asupra României noastre de peste 30 de ani? Iată cele 20 de Principii pe care le propunem:

1. **Unitate** – pentru a putea să punem în practică o viziune comună, și pentru a atinge un scop și obiective comune, este nevoie în primul rând să fim uniți.
2. **Memorie** – nu putem să ne construim viitorul dacă nu păstrăm și legătura cu trecutul nostru colectiv, cu istoria și cu eroii noștri.
3. **Tradiție** – avem datoria morală de a ne păstra, prețui și transmite mai departe tradițiile noastre, pe care le-am moștenit de la înaintași.
4. **Moralitate** – fără principii solide și o moralitate pe fundamente creștine, societatea noastră este în pericol de a-și pierde reperele normalității și direcția.
5. **Solidaritate** – trebuie să găsim puterea de a ieși din individualismul nociv, și de a fi solidari la nevoie cu toți semenii noștri români și cu problemele lor.
6. **Demnitate** – trebuie să ne recăpătăm demnitatea națională în lume, dar și să ne apărăm fiecare demnitatea noastră individuală și pe cea a familiilor noastre.
7. **Regenerare** – după decenii de degradare în aproape toate domeniile, e timpul pentru regenerarea morală și materială a națiunii și a

țării noastre.

8. **Dragoste** – cea mai puternică formă de legătură dintre oameni, esențială atât în legăturile din familie, cu cei din jur, cât și în legătura dintre români și țara lor.
9. **Speranță** – românii au nevoie să își regăsească speranța într-o viață împlinită și un viitor decent în țara lor, pentru ei și familia lor.
10. **Educație** – baza pentru renașterea și viitorul României este reconstruirea pe temelii solide și sănătoase a sistemului de învățământ, pus la pământ de 32 de ani de reforme și contrareforme haotice și nocive.
11. **Respect** – pentru a trăi civilizat împreună în aceeași țară, trebuie să reînvățăm să ne respectăm între noi, oricât de diferiți am fi, dar și să ne alegem conducători demni de respect, care să îi respecte la rândul lor pe românii de rând.
12. **Meritocrație** – este esențial pentru dezvoltarea țării ca în toate funcțiile și posturile importante să ajungă români de valoare, buni profesioniști, aleși doar după merite, studii și abilități, nu după nepotisme și prin corupție.
13. **Suveranitate** – atât statul cât și cetățenii au datoria să apere suveranitatea țării, care, potrivit Constituției, aparține poporului român.
14. **Muncă** – pentru ridicarea și reconstruirea României, este necesar ca toți românii apți să pună umărul și să muncească din greu, fiecare la locul său și cu abilitățile sale.
15. **Conștiință** – pentru renașterea României, este nevoie de deșteptarea conștiinței naționale, civice și morale a tuturor românilor.
16. **Identitate** – într-o lume tot mai globalizată și haotică, este esențial să știi bine cine ești, de unde vii, ce te definește și te diferențiază, care este identitatea ta națională, culturală și religioasă, și care sunt principiile și valorile pe care le aperi și afirmi, în fața oricăror atacuri și manipulări nivelatoare.
17. **Siguranță** – într-o lume tot mai nesigură, unde zi de zi apar noi și noi pericole și amenințări, avem o tot mai mare nevoie de siguranță, de la nivel național și nivel local, până la nivelul familiei și cel personal, a fiecărui român.

18. **Responsabilitate** – pentru reconstruirea României, avem nevoie de oameni responsabili, la toate nivelurile, de la simpli angajați care să își îndeplinească cu responsabilitate sarcinile către angajatori, până la politicieni, care să își îndeplinească cu responsabilitate promisiunile către alegători.
19. **Credință** – avem nevoie atât de credință în Dumnezeu, cât și de credință în Țară noastră, în cei din jurul nostru și în noi înșine, după decenii de neîncredere.
20. **Dreptate** – avem nevoie de o justiție puternică, imparțială, care să asigure că se face dreptate, atât în cazul celor care încalcă legea, dar și în conflictele dintre cetățeni, ca și în cele dintre stat și cetățeni.

❖ **Cum ne-am dori să fie România noastră peste 30 de ani, în anul 2050**

Vă invităm acum să vă imaginați cum ar putea arăta țara noastră peste 30 de ani, după aplicarea Planului de Țară România 2050.

România noastră va fi o țară independentă, suverană, unită, puternică, demnă și prosperă, unde oamenii trăiesc în pace, bunăstare și bună înțelegere.

O Românie în care Familia Românească, cu toate nevoile sale, este mereu în centrul preocupărilor statului, conducătorilor și oamenilor politici.

O țară cu lideri autentici, care se ghidează după testamentul lui Avram Iancu – „Unicul dor al vieții mele a fost să-mi văd națiunea mea fericită“.

O țară unde cei care o conduc se consideră slujitorii românilor, iar nu stăpânii lor, și au mereu ca prioritate zero interesele și nevoile cetățenilor și ale țării.

O Românie care are oameni politici demni, cu caracter, principii și onoare, care urmează îndemnul domnitorului Alexandru-Ioan Cuza, de la fondarea statului Român modern: „Vă iubiți patria; veți ști dar a o întări!“.

O țară mai mare, care să cuprindă teritoriile României de azi și Republicii Moldova - ReUnificate, dar care să aibă o grijă părintească și de toți românii din

comunitățile istorice, rămași în afara granițelor Țării-Mamă.

O țară cu o populație numeroasă, nu în declin, ci în creștere demografică, cu o populație sănătoasă și bine educată, unită în jurul identității noastre naționale.

O Românie condusă de lideri și oameni politici iubitori de țară, cu caracter, demnitate, competență, principii, moralitate, frică de Dumnezeu, și care au un puternic sentiment al responsabilității față de românii pe care îi slujesc.

O țară unde deciziile capitale, de importantă crucială pentru viitorul țării și pentru viețile tuturor românilor, sunt luate prin consultarea directă prin referendum a voinței tuturor cetățenilor.

O Românie liberă, independentă și suverană, care refuză cu demnitate și fermitate să fie o colonie de facto a oricărei mari puteri, superputeri sau structuri supranaționale, din orice parte a lumii ar fi acestea.

O Românie care protejează și susține, ca fiind elemente esențiale, demnitatea umană a fiecărui român, conceptul de familie naturală și unitatea națională .

O țară cu servicii de informații puternice, eficiente, bine pregătite, dotate și finanțate, care respectă dictonul „Patria înainte de toate“, cu conducători și agenți care iubesc sincer România, și pun întotdeauna pe primul loc interesul național și al românilor, pe care îi protejează și slujesc cu loialitate, cinste și devotament.

O Românie care are o armată respectată de populație și temută de dușmani, o armată numeroasă și puternică, bine dotată cu tehnică de luptă modernă, capabilă să își apere teritoriul național în față oricăror amenințări externe.

O Românie care are o politică externă inteligentă, echilibrată și flexibilă, orientată mereu numai spre interesul național, o țară care știe să facă alianțe bilaterale și multilaterale strategice, economice, politice și militare, cu alte state din regiune, dar și din alte părți ale lumii, adaptându-se rapid și eficace la schimbările contextului geostrategic și geopolitic local, european și mondial.

O Românie cu un sistem politic reformat, stabil și benefic pentru cetățeni, în care politicienii își asumă clar și ferm responsabilitatea pentru promisiunile electorale făcute, iar cetățenii care i-au ales au la îndemână mijloace suficiente și eficiente pentru a-i trage la răspundere atunci când nu își îndeplinesc promisiunile, sau chiar acționează în direcție contrară acestora.

O țară cu orașe mari și medii puternice și dezvoltate economic în mod echilibrat și durabil, dar și cu orașele mici revitalizate, cu locuri de muncă suficiente în

economia locală, renăscută și devenită sustenabilă pe termen lung.

O Românie cu mii de sate repopulate, cu tradiții rurale păstrate cu sfințenie, cu oameni harnici și gospodari, cu ulițele pline de viață, de tineri și de copii sănătoși.

O țară unde violența din familie, de orice fel (fizică, verbală, emoțională, psihologică, financiară) este pe cale de dispariție, iar între membrii familiilor domnește respectul reciproc.

O Românie în care nu mai dispar anual sute sau mii de copii, și unde puținele cazuri de dispariție sunt rezolvate rapid, iar vinovații sunt prinși și pedepsiți exemplar.

O țară în care dependența de droguri, de alcool și de tutun sunt la un nivel redus, iar cei care vor să se elibereze sunt ajutați eficient și sistematic de către stat.

O Românie în care dependența de jocuri de noroc, de pornografie și de tehnologie este în scădere, iar cei care se luptă cu ea sunt susținuți și protejați.

O țară iubită de cetățenii ei, și respectată peste tot în Europa și în lume.

O țară care știe să își afirme și să își apere demnitatea națională în lume, și care protejează și asigură demnitatea fiecărui cetățean al său.

O Românie care a știut, prin măsuri inteligente și eficiente, să convingă să se

Întoarce și să aducă înapoi Acasă o proporție importantă dintre românii care au emigrat în Occident în ultimii 20 de ani, pe care știe să îi reintegreze, să le asigure locuri de muncă bine plătite, și să le folosească cunoștințele și abilitățile pentru reconstruirea și dezvoltarea țării lor, care are nevoie de toți fiii ei.

O țară care își asigură cu fermitate și inteligență independența energetică, independența alimentară și care își controlează singură resursele strategice.

O țară cu o economie puternică, care nu este înglodată în datorii externe mereu tot mai mari, împovărătoare și nesustenabile pe termen mediu și lung.

O Românie care are o justiție puternică, independentă și imparțială, care face dreptate în mod corect în cazurile celor care încalcă legea, oricât de influenți ar fi, și împarte ferm dreptatea în conflictele dintre cetățeni și între cetățeni și stat.

O țară în care instituții precum Autoritatea pentru Protecția Consumatorilor, Consiliul Concurenței și Direcția de Sănătate Publică sunt unelte puternice și eficiente în aplicarea cu fermitate a legii, protejând cetățenii împotriva oricăror nereguli legate de calitatea produselor și serviciilor, indiferent dacă aceste nereguli sunt produse de firme cu capital românesc, străin sau de puternicele multinaționale.

O țară capabilă să își apere teritoriul, care se asigură că pământul său rămâne în proprietatea românilor, iar nu a unor state, corporații sau cetățeni străini.

O Românie în care acei puțini care mai îndrăznesc să fure din avutul public sunt prinși rapid, judecați și pedepsiți aspru, inclusiv prin confiscarea averilor.

O țară capabilă să asigure o viață decentă tuturor cetățenilor săi care muncesc cinstit, și care se asigură că munca și hărnicia lor este corect răsplătită, și duce la sporirea bunăstării lor, a familiilor lor și a întregii națiuni române.

O țară care le asigură românilor cadrul propice și condițiile necesare pentru că ei să își descopere, pună în valoare și folosească eficient talentele și aptitudinile, pentru binele lor și pentru dezvoltarea comunităților și a țării lor.

O țară în care hoția și corupția sunt condamnate și aspru pedepsite, iar munca, hărnicia și cinstea sunt recunoscute, apreciate și răsplătite pe măsură.

O țară în care polițiștii sunt respectați, bine pregătiți, bine echipați și bine plătiți, și asigură cu fermitate și profesionalism siguranța românilor și aplicarea legii.

O Românie în care toate funcțiile și posturile din aparatul de stat sunt ocupate

pe bază de meritocrație - merite, studii și abilități, iar nu după nepotisme și corupție, ceea ce conduce la instituții publice puternice și eficiente.

O țară în care majoritatea românilor de rând practică diverse sporturi, iar sportul de performanță este susținut și încurajat, și aduce din nou tricolorul nostru pe cele mai înalte podiumuri în competițiile internaționale, spre gloria României în lume și spre bucuria și mândria tuturor românilor.

O Românie care are spitale și clinici moderne, bine dotate, cu personal suficient, dedicat, bine plătit și bine pregătit, și un sistem de sănătate performant.

O Românie care are o rețea vastă de autostrăzi și drumuri de bună calitate, care unesc între ele toate regiunile țării, și le permit românilor să ajungă repede și în siguranță dintr-un capăt în altul al ei.

O Românie care are școli suficiente, bine dotate, cu personal suficient, devotat, bine pregătit și bine plătit, și un sistem de învățământ performant, nu cu modele copiate fără discernământ din alte părți, ci folosind un sistem pe baze clasice, cu elemente moderne, adaptat la specificul nostru cultural-identitar.

O țară care știe să protejeze, să ajute și să promoveze firmele românești și capitalul autohton, că să prospere și să se dezvolte, spre folosul național.

O țară care este capabilă să își producă majoritatea produselor de bază, de strictă necesitate pentru populație, ca să fie cât mai bine protejată de crizele inevitabile la nivel național, european și mondial.

O țară care știe și poate să își pună în valoare imensul potențial agricol, care își protejează, ajută și încurajează fermierii, crescătorii de animale și gospodăriile țărănești tradiționale.

O Românie care protejează și încurajează proprietatea privată și care apară cu fermitate în orice situație drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor săi, atât din țară, dar și de peste hotarele ei.

O Românie care își pune în valoare întregul potențial turistic pe care îl are: cultural, istoric, religios, balnear și climateric, maritim și montan, atrăgând un număr tot mai mare de turiști din Europa și din toată lumea și devenind o destinație turistică de top.

O Românie în care profesorii, medicii și polițiștii sunt oameni cu vocație, dedicați, bine pregătiți, bine plătiți, și respectați în societate, potrivit rolului lor important pentru educația, sănătatea și siguranța românilor.

O țară în care arta autentică, creatoare de valori ziditoare, și artiștii talentați și valoroși sunt susținuți de stat pentru aportul lor esențial la cultura națională .

O țară care le asigură tuturor românilor condițiile optime pentru a dobândi o educație sănătoasă în familie și o educație potrivită într-un sistem de învățământ solid, reconstruit din temelii, completate prin autoeducația permanentă.

O Românie care își susține ferm și permanent, prin politici inteligente și flexibile, atât fermierii moderni, cât și pe micii producători de la sate și micile gospodării țărănești tradiționale.

O țară care are un sistem extins de irigații, care acoperă majoritatea terenurilor agricole, crescând producția agricolă și reducând efectele secetelor frecvente.

O țară care știe să își descopere și dezvolte imensul potențial uman, oamenii de mare valoare, olimpicii, tinerii supradotați, inventatorii, și vrea și poate să le asigure condițiile și mijloacele pentru a se dezvolta și a-și folosi talentele și abilitățile, atât spre folosul lor, cât și pentru reconstruirea României întregi.

O Românie cu un stat puternic și cu cetățeni cu o conștiință civică trează, o țară care nu se lasă jefuită de cei puternici, dar în același timp știe să aibă o grijă părintească de toți cei slabi și vulnerabili: familii aflate sub pragul sărăciei, copii

abandonați, persoane cu handicap, oameni fără locuință și vârstnici cu venituri mici, care se zbat să supraviețuiască după o viață de muncă grea.

O țară în care există o presă puternică, cu adevărat independentă, o presă care este în cea mai mare măsură onestă și obiectivă, și informează corect populația, fără minciuni nocive, dezinformări și încercări de manipulare în masă.

O Românie în care noul se îmbină în mod armonios și firesc cu vechiul, fără a se exclude, iar modernitatea se dezvoltă într-o continuitate cu tradiția noastră, fără să o anuleze sau înlocuiască, ci ducând-o mai departe și în alte forme.

O țară în care populația nu se mai zbate în sărăcie, în care statul știe să își folosească în mod eficient resursele materiale și financiare, astfel încât să asigure un venit minim suficient celor care nu sunt capabili să muncească, o țară în care nimeni nu mai moare de foame în casă sau de frig pe străzi.

O Românie care vrea și știe cum să își păstreze Acasă cetățenii, tinerii, talentele, bunii profesioniști și forța de muncă, pe care îi folosește cu înțelepciune și eficiență pentru reconstrucția și dezvoltarea țării.

O Românie care știe cum să se protejeze în față pericolelor reprezentate de valurile de imigranți proveniți din culturi, tradiții și credințe străine, incompatibile cu ale noastre, care s-au dovedit în alte țări imposibil de asimilat.

O țară care știe să își păstreze și să își prețuiască așa cum se cuvine toate resursele naturale, pădurile, apele, flora și fauna și să găsească echilibrul potrivit între dezvoltarea economică necesară și protejarea naturii.

O țară care are grijă de toate monumentele sale istorice – moștenire a trecutului său: clădiri de patrimoniu, cetăți, castele, biserici și mănăstiri, pe care știe să le protejeze, restaureze și să le pună în valoare.

O Românie care protejează și susține ferm, prin politici eficiente și echilibrate, toți antreprenorii români și întreprinderile mici și mijlocii românești.

O țară care are universități puternice, bine finanțate, cu profesori de elită, cu rezultate care le mențin în topul european, și care ne asigură un învățământ superior la standarde înalte, formând generații de studenți cu caracter, principii și cunoștințe solide, care pun umărul la reconstrucția României și a elitei ei.

O Românie cu o cercetare reconstruită din temelii, cu institute de cercetare puternice și performante, suficient finanțate, care știu să găsească, să atragă și să păstreze inventatorii, tinerele talente supradotate, olimpicii valoroși, și să îi

folosească pentru inovare și găsirea de noi soluții folositoare în diverse domenii.

O țară care are o industrie farmaceutică locală bine dezvoltată și susținută, care asigură producerea majorității medicamentelor de bază pentru cele mai răspândite afecțiuni din rândul populației, în special a celor grave și cronice.

O țară care are comunități locale puternice, unite și solidare, care își cunosc și păstrează specificul local, pe care știu să îl pună în valoare pentru dezvoltarea satelor și orașelor lor, și pentru a crește bunăstarea locuitorilor.

O Românie care are instituții solide și eficiente de control financiar, în care evaziunea fiscală a fost redusă la un nivel nesemnificativ, iar averile dobândite pe căi ilegale sunt rapid descoperite și confiscate, o țară în care nici cetățenii nu fură de la stat, dar nici statul de la cetățenii săi cinstiți.

O Românie care le asigura cetățenilor săi un nivel de trai ridicat, având un salariu minim și o pensie minimă care să le asigure românilor o existență decentă și demnă, și având un salariu mediu pe economie la un nivel înalt, care să ducă la creșterea și întărirea clasei de mijloc, esențială pentru o societate dinamică, puternică și sănătoasă.

O țară care are un model macroeconomic propriu, original, flexibil și adaptabil, gândit pe baza specificului național și a nevoilor noastre specifice, pe baza resurselor naturale, umane, financiare și a infrastructurii României.

O Românie cu o industrie dezvoltată, reconstruită din temelii pe baza unei strategii naționale bine gândite pe termen lung, în care societăți cu capital privat, mixt și de stat, productive și competitive, asigură producerea unor cantități importante de bunuri industriale de calitate ridicată și cu prețuri competitive, atât pentru piață internă, cât și pentru export.

O țară bogată și prosperă, în care există suficiente spitale pentru trup, școli pentru minte și biserici și mănăstiri pentru suflet.

O țară în care cultura națională, producătoare de valori autentice și perene, este protejată și susținută, iar nivelul de cultură generală a românilor este ridicat.

O Românie care are o industrie de armament modernă și adaptabilă, care asigură producerea de tehnică militară performanță în cantități mari, atât pentru dotarea Armatei Române, cât și pentru export și profit.

O țară care pune în primul plan protejarea și asigurarea sănătății populației, începând cu măsuri solide de prevenire a îmbolnăvirilor, institute puternice de

cercetare în domeniul sănătății și farmaceutic, măsuri ferme de combatere a riscurilor de sănătate, și până la asigurarea condițiilor optime în spitale și asigurarea tratamentelor necesare bolnavilor cronici, inclusiv celor cu boli rare.

O Românie în care natalitatea – susținută prin politici înțelepte - este ridicată și în creștere, unde mortalitatea este tot mai scăzută, iar durata medie de viață a românilor este printre cele mai mari din Europa.

O țară din care traficul de copii și femei aproape a dispărut, o țară în care traficul și consumul de droguri sunt menținute la un nivel nesemnificativ, o țară în care traficanții de persoane și de droguri sunt prinși rapid și aspru pedepsiți, iar victimele și dependenții de droguri sunt susținuți și ajutați să se reintegreze.

O țară în care femeile, fetele și copiii se pot plimba oricând și oriunde în siguranță pe străzi, și unde puținii violatori și pedofili sunt prinși rapid de poliție și pedepsiți cu mare asprime prin aplicarea unor legi dure.

O Românie care are o rețea de cai ferate extinsă, modernă și dezvoltată, care le asigură românilor posibilitatea să călătorească prin țară lor rapid, confortabil și ieftin, precum și pentru transportul economic și eficient al mărfurilor.

O țară în care defrișările ilegale și cele inoportune au devenit doar o amintire,

unde toate pădurile sunt bine protejate, iar programele de plantări sistematice au readus nivelul de împădurire cel puțin la nivelul din 1989.

O Românie care știe să folosească la maximum potențialul reprezentat de marele său port Constanța, o importantă poartă către Europa pentru mărfurile venite din Asia, pe care îl conectează eficient cu restul Europei printr-o rețea solidă de transport rutier, feroviar și fluvial.

O țară care are un volum tot mai crescut de exporturi de bunuri competitive, către o piață tot mai diversă, și care importă doar cantități rezonabile de produse de bază, reușind să își mențină anual balanța comercială externă pe plus.

O Românie în care statul, prin politici inteligente și echilibrate, și o bună administrare a banilor, reușește să mențină în mod frecvent deficitul bugetar la un nivel scăzut, face tot mai puține împrumuturi externe, și reușește să reducă sistematic cuantumul datoriei externe, până la un nivel nesemnificativ din PIB.

O țară care are un Fond Suveran de Investiții, după modelul norvegian, finanțat pe baza folosirii eficiente a controlului asupra propriilor resurse naturale, și care ajunge să asigure fonduri importante pentru a susține dezvoltarea României în multe domenii cheie.

O Românie în care toți cetățenii au locuințe cu acces la rețelele de utilități esențiale (energie electrică, gaze, încălzire, apă, canalizare), sau au posibilitatea de a-și asigura aceste utilități individual, totul la costuri decente și accesibile.

O țară în care adoptarea copiilor abandonati este rapidă și sigură, iar cuplurile cu probleme de fertilitate sunt consiliate de specialiști și ajutate financiar.

O Românie a domniei legii aplicate în mod egal pentru toți, cu legi drepte, bine gândite și corect aplicate, fără legi lipsite de noimă, care se bat cap în cap, cu o legislație clară, optimizată, armonizată și simplificată, pentru a putea fi ușor înțeleasă de cetățeni și pusă în practică corect de către instituțiile abilitate.

O țară care știe să fie în pas cu timpurile, care știe să adopte doar acele elemente ale modernității care sunt benefice, care știe să utilizeze cu înțelepciune, discernământ și echilibru ultimele cuceriri ale științei și tehnologiei, fără ca aceasta să însemne renunțarea la legătura cu trecutul, valorile și tradițiile sale, la cultura, spiritualitatea sa creștină și la identitatea sa națională .

O țară care își păstrează cu grijă, prin măsuri și politici adecvate, civilizația rurală tradițională, salvând și prezervând satul românesc, încurajând inteligent

mica gospodărie țărănească și susținând eficient micii meșteșugari, care duc mai departe meșteșugurile tradiționale românești - parte a identității noastre.

O țară care își cunoaște, pastrează și valorifică identitatea și tradiția creștin-ortodoxă. O Românie care recunoaște și apreciază rolul Bisericii Ortodoxe Române în istoria, cultura și conturarea identității naționale, și care respectă poziția și rolul important al Bisericii în societate. O țară cu o Biserică puternică, ca un turn de apărare, care are un rol de păstrare, protejare și promovare activă a principiilor mereu valabile ale moralității creștine în societate - un rol crucial în fața asaltului ideologiilor toxice care caută să relativizeze totul, și să promoveze imoralitatea și amoralitatea, distructive pentru suflet și pentru societate.

O țară în care românii nu mai sunt dezbinați și învrăjbiți unii contra altora, pe baza unor diferențe de gândire, mentalitate, etnie sau credință. În plan religios de exemplu, există în România o majoritate creștin-ortodoxă, dar și minorități semnificative de greco-catolici, romano-catolici, protestanți, musulmani, evrei și atei, iar conviețuirea civilizată și armonioasă între aceste comunități trebuie să se bazeze în primul rând pe respect și toleranță. Dar acestea trebuie să fie reciproce, să meargă în ambele direcții, că să funcționeze: atât majoritatea trebuie să respecte toate minoritățile, dar și minoritățile trebuie să respecte majoritatea,

cu credința, ritualurile și tradițiile sale. Indiferent de confesiunea sau de credința lor, este firesc că toți românii să recunoască rolul esențial pe care l-a jucat Biserica Ortodoxă Română în istoria și cultură noastră și în formarea identității noastre naționale, și să o respecte, chiar dacă nu îi aparțin ca și confesiune, și chiar dacă sunt nereligioși sau atei.

Ne dorim o Românie în care nu mai există copii care nu își permit să meargă la școală, iar abandonul școlar a dispărut cu desăvârșire, aparținând trecutului.

O Românie unde nu mai există copii analfabeți sau semianalfabeți, iar alfabetismul funcțional este un fenomen redus, pe cale de dispariție.

O țară în care lectura este încurajată și promovată activ, o țară plină de biblioteci și librării căutate, o țară unde oamenii cumpără și citesc frecvent cărți (în primul rând din cele normale, tipărite), o țară unde cititul e ca un sport național.

O Românie care se îngrijește cu multă atenție și dragoste de cei mai vulnerabili fii ai săi – copiii și bătrânii singuri și abandonați de familie, asigurând pentru ei instituții cu personal devotat și fonduri suficiente pentru viața decentă și demnă pe care o merită fiecare ființă umană.

O țară care să fie condusă și reconstruită de o elită națională puternică și autentică, ancorată în identitatea națională și în moralitatea creștină, o elită care să pună mereu în primul plan interesul național și nevoile românilor de rând, o elită profesională, politică, economică, culturală și morală, care să promoveze modelele și valorile sănătoase, necesare pentru renașterea României.

O țară având conducători înțelepți, care pun accentul pe măsurile și politicile necesare atât pentru siguranța națională (militară, sanitară, financiară, energetică, alimentară, socială, cibernetică, etc.) cât și pentru siguranța fiecărei Familii românești, și a fiecărui român în parte.

O Românie care face totul pentru a proteja și ajuta *Familia naturală – nucleul de bază al societății*. O Românie care își dorește și are din nou familii numeroase, sănătoase, puternice și unite, care sunt micile cetăți întărite pe care se bazează renașterea și reconstrucția țării noastre.

❖ Cei 5 Piloni Fundamentali ai Planului de Țară „România Noastră 2050”

*Planul de Țară pentru Deșteptarea României trebuie să se bazeze pe **Cinci Piloni fundamentali**, având ca **pilon central Familia Românească** - cărămida de bază a Națiunii, cu toate nevoile sale: materiale, spirituale, economice, psihologice, culturale, de sănătate, educație, siguranță.*

Cei patru piloni principali de susținere a Familiei sunt:

- 1) **Educația:** asigurarea accesului la o educație de calitate, pe principii clasice, pentru toți copiii și tinerii români, care să formeze în primul rând oameni de caracter, cu conștiință națională, civică și morală, și în același timp buni profesioniști, pregătiți pentru toate domeniile de activitate necesare dezvoltării țării.
- 2) **Sănătatea:** asigurarea sănătății fizice și mentale a românilor, printr-un sistem de sănătate bine dotat și administrat, modern și performant, dar și prin asigurarea accesului la o hrană de bună calitate, la apă și aer curat, prin promovarea sporturilor și a unui stil de viață sănătos.
- 3) **Siguranța:** luarea de măsuri pentru ca toți românii și familiile lor să traiască în siguranță în casa lor, în localitatea lor, dar și să aibă siguranța zilei de maine în țara lor. Înseamnă siguranța națională: economică, militară, sanitară, financiară, energetică, alimentară, socială, cibernetică. Siguranța include și protejarea de către stat a tuturor categoriilor vulnerabile de cetățeni, care necesită o grijă specială și un ajutor dedicat.
- 4) **Munca:** încurajarea muncii eficiente și cinstitute printr-o plată corectă și asigurarea unui venit decent, în toate sectoarele economiei, atât pentru angajații de la stat (angajați pe baza competenței, promovați pe baza meritelor și răsplătiți după performanță) cât și pentru cei din domeniul privat, cu accent pe susținerea întreprinderilor cu capital românesc, a fermierilor, micilor producători și a gospodăriilor țărănești.

❖ **Principii pentru viitor din viziunea ultimului Rege al României**

În coerență deplină cu principiile și viziunea noastră asupra viitorului României, iată și câteva idei esențiale, care se desprind din discursul istoric ținut de Majestatea sa Regele Mihai în Parlamentul României în anul 2011, la Jubileul Său de 90 de ani:

„Prima noastră datorie astăzi este să ne amintim de toți cei care au murit pentru independența și libertățile noastre, în toate războaiele pe care a trebuit să le ducem și în evenimentele din Decembrie 1989, care au dărâmat dictatura comunistă. Nu putem avea un viitor fără a respecta trecutul nostru.“

„România are nevoie de infrastructură. Autostrăzile, porturile și aeroporturile moderne sunt parte din forța noastră, ca stat independent. Agricultură nu este un domeniul al trecutului istoric, ci al viitorului. Școala este și va fi o piatră de temelie a societății.“

„Instituțiile democratice nu sunt guvernate doar de legi, ci și de etică și simț al datoriei. **Iubirea de țară și competența** sunt criteriile principale ale vieții publice.“

„Lumea de mâine nu poate exista fără morală, fără credință și fără memorie. Cinismul, interesul îngust și lașitatea nu trebuie să ne ocupe viața. România a mers mai departe prin idealurile marilor oameni ai istoriei noastre, servite responsabil și generos.“

„Se cuvine să rezistăm prezentului și să ne pregătim viitorul. Uniți între noi și cu vecinii și frații noștri, să continuăm efortul de a redeveni demni și respectați.“

„Cele mai importante lucruri de dobândit, după libertate și democrație, sunt identitatea și demnitatea. Elita românească are aici o mare răspundere. România, ca toate țările din Europa, are nevoie de cârmuitori respectați și pricepuți.“

„Nu trebuie niciodată uitați românii și pământurile românești care ne-au fost luate, ca urmare a împărțirilor Europei în sfere de influență. Ei sunt toți parte a națiunii noastre și așa vor rămâne totdeauna.“

„Stă doar în puterea noastră să facem țara statornică, prosperă și admirată în lume. Nu văd România de astăzi ca pe o moștenire de la părinții noștri, ci ca pe o țară pe care am luat-o cu împrumut de la copiii noștri. Așa să ne ajute Dumnezeu!“.

Regele Mihai I al României – 25 Octombrie 2011⁶

6. <https://www.romaniaregala.ro/jurnal/discursul-majesta%c8%9bii-sale-regelui-mihai-i/>

❖ Cum ne-am dori să fie Românii de rând peste 30 de ani

În viziunea pe care ne-o propunem asupra României noastre din 2050, cel mai important lucru nu este cum va arăta țara, infrastructura, clădirile, industria, agricultura sau economia, ci cum vor fi **oamenii**, românii de atunci.

Cum ne-am dori să fie românii, la nivel de elite dar și la nivel de oameni de rând, peste 30 de ani? Cum ne-am dori să fie, să se comporte și să judece copiii și nepoții noștri, și compatrioții lor, peste 30 de ani? Ce valori, principii și modele, și ce mentalitate ne-am dori să aibă românii în 2050?

Ne dorim ca românii de peste 30 ani să fie oameni sănătoși la minte, la trup și la suflet, să fie oameni bine educați, cu o cultură solidă, inteligenți și înțelepți.

Ne dorim ca românii să fie civilizați, bine crescuți, politicoși, cu bun simț și cu bune maniere, răbdători și amabili mereu cu cei din jur.

Ne dorim ca românii din 2050 să știe cum să trăiască sănătos, să mănânce sănătos și echilibrat, să facă mișcare și sport, să aibă acces la apă curată și să respire un aer cât mai curat posibil.

Ne dorim ca românii să fie respectuoși cu natură pe care au primit-o în dar de la Dumnezeu, spre folosire și protejare, oameni civilizați, care nu aruncă niciodată deșeuri pe drumuri, câmpuri, în ape sau în păduri.

Ne dorim ca românii de peste 30 de ani să își cunoască, înțeleagă și aprecieze tradițiile strămoșești, și să le transmită mai departe, în același timp, ar trebui să fie adaptați la timpul lor, să poată să folosească ultimele cuceriri ale științei și tehnologiei, dar cu măsură, fără excese și fără a se lasă înrobiți de acestea.

Ne dorim ca românii de peste 30 de ani să își cunoască și iubească țara, cu tot ce îi este specific, și să își iubească conaționalii, ca pe niște frați ce sunt.

Ne dorim ca românii de mâine să fie oameni iubitori de familii numeroase și frumoase, pe care să le poată avea și întreține în condiții decente de viață.

Ne dorim ca românii să își respecte profund familia, și să nu recurgă niciodată la vreo formă de violență (fizică, psihică, emoțională, verbală, economică) împotriva membrilor ei.

Ne dorim ca românii de peste 30 de ani să nu uite de calitățile definitorii pentru poporul nostru, precum omenia față de cei din jur, ospitalitatea față de străini și generozitatea și mărinimia față de cei mai nevoiași decât ei.

Ne dorim ca românii să aibă moralitate, principii și convingeri solide, și să nu se lase manipulați de mass-media, social media și alte mijloace, tot mai puternice și diverse, de dezinformare și manipulare în masă.

Ne dorim ca românii de peste 30 de ani să fie uniți și solidari între ei, și să reziste mereu încercărilor dușmanilor de a ne dezbină și învrăjbi unii cu alții.

Ne dorim ca românii de mâine să fie oameni nobili în gândire, în vorbire și comportament, așa cum erau marii noștri boieri de altădată. Așa cum spunea Nicolae Steinhardt „Hristos este modelul gentlemanului desăvârșit“. Chiar dacă nu putem să fim cu toții aristocrați prin legături de sânge, putem să fim cu toții ca niște mari boieri, prin spirit, comportament și maniere elegante.

Ne dorim ca românii de peste 30 de ani să aibă înțelepciune, discernământ, echilibru și măsură în toate, să fie oameni cumpătați și cu scaun la cap.

Ne dorim ca românii de mâine să iubească natura, să știe să se bucure de darurile și frumusețile ei, și să o protejeze ca pe un dar de la Dumnezeu.

Ne dorim ca românii de peste 30 de ani să fie oameni liberi și puternici, sănătoși la minte și la trup, oameni care nu sunt subjugăți de dependențe nocive ca cea de droguri, alcool și tutun, jocuri de noroc, pornografie și tehnologie.

Ne dorim ca românii de mâine să aprecieze tot mai mult valoarea esențială a lecturii pentru formarea și dezvoltarea lor, să cumpere și să citească cât mai mult cărți normale, tipărite, care nu pot fi **niciodată** înlocuite cu cele digitale.

Ne dorim ca românii să fie cetățeni responsabili și conștiincioși, care își plătesc corect taxele și impozitele, pentru că au încredere într-un stat bine organizat și o clasă conducătoare care folosește banul public chiar pentru binele și nevoile lor.

Ne dorim ca românii de peste 30 de ani să fie niște oameni care știu să se pregătească din timp și temeinic pentru cariera pe care și-o aleg, și devin buni profesioniști, competenți și eficienți în domeniul lor de activitate.

Ne dorim ca românii de mâine să folosească tehnologia modernă cu mult discernământ și echilibru, luând doar părțile ei bune, și să nu se lase înrobiți de dispozitivele electronice tot mai numeroase și avansate, care, folosite fără măsură, ajung să ne înstrăineze de Familie, de natură, de oamenii din jur, de Dumnezeu

și chiar de noi înșine.

Ne dorim ca românii din 2050 să fie capabili să se autoeduce și să se dezvolte intelectual și cultural permanent, după ce iau ce e mai bun din educația oferită de Familie, Școală și Biserică (reper esențial pentru cei credincioși).

Ne dorim ca românii de mâine să aibă spirit civic dezvoltat, să își cunoască drepturile fundamentale și să aibă curajul și hotărârea să și le apere la nevoie.

Ne dorim ca românii de peste 30 de ani să fie oameni cinstiți, integri, cu onoare și demnitate, conștienți de propria valoare, și de valorile țării lor.

Ne dorim ca românii de mâine să fie buni gospodari, oameni muncitori, pricepuți și harnici, care să înțeleagă că reconstrucția României nu depinde numai de stat și de conducători, ci și de aportul pe care îl aducem fiecare.

❖ Pe ce se bazează Planul de Țară „România Noastră 2050“

Elementele fundamentale care vor sta la baza Planului de Țară sunt:

- Cei 5 Piloni centrali: Familia, Educația, Sănătatea, Siguranța și Munca
- Cele 3 Valori fundamentale: Dragostea, Speranța și Credința
- Cele 20 de Principii esențiale
- Viziunea despre România noastră de peste 30 de ani

Cele 10 Obiective principale ale Planului de Țară România Noastră 2050:

- 1) **Oprirea declinului demografic și Repopularea României**
- 2) **Refacerea din temelii a sistemului de Educație națională**
- 3) **Îmbunătățirea Sănătății Populației și creșterea speranței de**

viață

- 4) Protejarea și întărirea Identității Naționale și revigorarea satului românesc și a micilor orașe**
- 5) Dezvoltarea unui Model Economic sustenabil, care să asigure bunăstarea populației și reducerea datoriei externe**
- 6) Asigurarea Independenței energetice și alimentare a României**
- 7) Valorificarea întregului Potențial natural, cultural și uman pentru dezvoltarea țării, cu protejarea și folosirea echilibrată a tuturor resurselor**
- 8) Protejarea și întărirea Suveranității Naționale, în paralel cu asigurarea Securității geopolitice, economice și militare**
- 9) Dezvoltarea unei Infrastructuri moderne pe întregul teritoriu**
- 10) Unirea cu Republica Moldova și Unificarea regiunilor României**

❖ Despre luptele generațiilor anterioare și despre datoria generației noastre

Fiecare generație are lupta și crucea ei de purtat. Cei dinaintea noastră și-au purtat fiecare cu demnitate și curaj lupta generației lor.

Pe vremea marilor noștri Voievozi, lupta esențială era pentru supraviețuirea individuală și ca neam, pentru a scăpa de invaziile și stăpânirile străine, și pentru apărarea și păstrarea credinței amenințate. După epoca de aur a marilor voievozi, când Țările Române au fost libere, ținuturile noastre au căzut sub grele stăpâniri străine, ale marilor imperii din jur: Otoman, Austriac și Rus.

Visul și lupta generațiilor de români de atunci era deșteptarea conștiinței naționale, eliberarea de sub stăpânirea străină și dobândirea independenței, și unirea tuturor teritoriilor locuite de români într-o singură Țară.

Generația de la sfârșitul secolului 18, cea a iluștrilor intelectuali greco-catolici ai Școlii Ardelene, a declanșat cu mare succes mișcarea de deșteptare a conștiinței naționale a românilor din Transilvania, adormită după secole de stăpânire și asuprire străină. Acesta a fost visul și idealul care i-a unit.

Generația de la 1820, a lui Tudor Vladimirescu, a luptat cu succes pentru a scăpa Țara Românească și Moldova de domniile fanariote decadente, impuse de Imperiul Otoman, care jefuiseră și slăbiseră mult cele două țări române. Acesta a fost visul și idealul care i-a unit.

Generația de la 1848, a pașoptiștilor, a dat un avânt de neoprit Deșteptării României, cristalizării identității naționale și mișcărilor de emancipare a românilor din regiunile stăpânite de austrieci, ruși și otomani. Acesta a fost visul și idealul care i-a unit.

Generația de la 1859, din timpul lui Cuza, a reușit un prim mare succes politic: Unirea Țării Românești cu Țara Moldovei, creând astfel statul român modern, dar încă sub suzeranitatea otomană. Visul care i-a unit a fost prima unire.

Generația de la 1877, sub regele Carol I, a reușit să dobândească în sfârșit independența statului român, și să realipească Dobrogea (1878), în urma Războiului de Independență purtat cu Imperiul Otoman. Visul și idealul care i-a unit a fost independența României.

Generația de la 1900 a depus un efort uriaș pentru modernizarea, dezvoltarea și construirea României moderne. Acesta a fost visul și idealul care i-a unit.

Generația de la 1916 s-a sacrificat, într-o măsură nemaîntâlnită în istoria românească, pentru a împlini idealul nostru de Unire a tuturor românilor într-un singur stat. În marele Război de Întregire națională, Regatul României a pierdut aproape 9% din populație. Un român din unsprezece din Vechiul Regat și-a dat viața între 1916 și 1919, pentru ca visul României Mari să poată deveni în sfârșit realitate. Iar la Marea Adunare Națională de la 1 Decembrie 1918, Biserica Ortodoxă și Biserica Greco-Catolică și-au dat mâna pentru Unire.

Generația interbelică românească a luat un avânt extraordinar, muncind, luptând și făcând eforturi imense și pline de succes, pentru construirea noii României Mari și pentru dezvoltarea țării pe toate planurile și în toate domeniile. Generația de aur interbelică a dat naștere unei elite intelectuale, culturale, profesionale și morale de o înaltă ținută, creatoare a unor opere și valori de nivel național, european și mondial. Visul și idealul care i-a unit a fost să ducă România la demnitatea, aprecierea și locul pe care îl merită în lume.

Generația de la 1940 a fost martora dezmembrării României Mari, și a dat numeroase jertfe de sânge în bătăliile cumplite din Al Doilea Război Mondial, luptând eroic pentru refacerea teritorială a României, atât cât era posibil. Visul și idealul lor, care i-a unit, a fost salvarea a ce se putea din România Mare.

Generațiile de după 1944 au fost martorele instaurării regimului comunist criminal, adus cu tancurile sovietice, și au trebuit să suporte toate consecințele terorii roșii, inclusiv exterminarea elitelor și a tuturor celor care au încercat să reziste în vreun fel dictaturii. Visul lor a fost să reziste fizic, moral, cultural și psihic până la căderea comunismului.

Generația de la 1989 a dat un tribut greu de sânge pentru libertate, pentru căderea dictaturii comuniste și pentru a trece la democrație și un stat de drept. Visul și idealul lor a fost să vadă România liberă de comunism și dictatură.

Dacă generațiile de români de până la 1989 au avut mereu visuri comune, pentru care să lupte, care le-au unit, situația s-a schimbat după 1990. Tranziția la economia de piață, care s-a făcut cu chiu cu vai și cu multe și mari greșeli, nu putea fi chiar un ideal care să însuflețească și să unească generații întregi.

Iar din 1990 până în prezent, România și românii rătăcesc printr-o tranziție

total haotică, fără a avea niciun ideal, niciun scop național limpede, fără a avea un set de obiective clare de țară pe care să le urmărească, altele decât cele impuse de altundeva. V-ați gândit vreodată: **Care este de fapt visul sau idealul generației noastre?** Care este visul care ne mai poate uni pe noi, cei de azi, când suntem mai dezbinați decât niciodată? Importanța și necesitatea de a avea un vis sau un ideal către care să tinzi, atât ca persoană, cât și ca generație și ca națiune, nu poate fi subliniată îndeajuns. Este drept că avem nevoie și de bani și de lucruri materiale că să trăim, dar nu doar acestea sunt cele care ne fac să ne ridicăm din pat în fiecare dimineață. Visurile și idealurile pe care le avem fiecare și pe care ne propunem să le facem să devină realitate în viitor sunt cele care ne fac să depunem eforturi zi de zi și să mergem mai departe cu curaj și speranță.

Credința românilor în propriile lor valori și în misiunea lor pentru viitor, este ceea ce poate să ne redea încrederea în sine, inspirația și motivația de a lupta și de a face eforturi susținute, pentru a ne fi mai bine, atât la nivel individual, cât și împreună, ca națiune. Atunci când românii (conducători și oameni de rând) își vor da seama de semnificația și importanța vieții și a muncii lor, roadele eforturilor lor se vor conjuga, într-un mare efort colectiv, pentru regenerarea și renașterea întregii țări.

Nicolae Iorga spunea: „Un popor civilizat este acela care a ajuns să își satisfacă sănătos și armonios nevoile sale cele adevărate, înălțate către **un ideal**, care întrece cerințele vieții elementare și biruie egoismul individual“- «Civilizație și tranziție» (1929).

Acea viziune comună, acel vis comun, acel ideal, care ne poate mobiliza și uni cu adevărat pe noi, românii de azi, atât de dezbinați de slăbiciunile noastre și de vrăjmașii dinăuntru și dinafară, este Deșteptarea României. **Aceasta** este lupta generației noastre. A venit vremea. Chiar dacă vremurile sunt rele, **acum** e timpul oamenilor buni.

Părintele Iustin Pârvu – marele duhovnic ortodox și mărturisitor al închisorilor comuniste – atrăgea atenția că „O Țară nu înflorește din parlament, nici din guvern, ci înflorește mai întâi din străduință și din conștiința fiecărui individ în parte“. Pentru ca România să renască și să înflorească, așa cum își doresc toți românii de bine, este nevoie de deșteptarea și implicarea fiecăruia dintre noi.

Ca o încheiere potrivită, ne întoarcem din nou la mesajul esențial din imnul nostru național, de la începutul Manifestului, prin poezia „Deșteptarea României“, scrisă de marele poet și patriot Vasile Alecsandri, tot la 1848:

„Voi ce stați în adormire, voi ce stați în nemișcare,
N-auziți prin somnul vostru acel glas triumfător,
Ce se-nalță pân' la ceruri din a lumii deșteptare,
Ca o lungă salutare
Cătr-un falnic viitor?
Nu simțiți inima voastră că tresare și se bate?
Nu simțiți în pieptul vostru un dor sfânt și românesc
La cel glas de înviere, la cel glas de libertate
Ce pătrunde și răzbate
Orice suflet omenesc?
Iată! lumea se deșteaptă din adâncă-i letargie!
Ea pășește cu pas mare cătr-un țel de mult dorit.

Ah! treziți-vă ca dânsa, frații mei de Românie!
Sculați toți cu bărbăție,
Ziua vieții a sosit!
Libertatea-n fața lumii a aprins un mândru soare,
Ș-acum neamurile toate către dânsul ațintesc
Ca un cârd de vulturi ageri ce cu-aripi mântuitoare
Se cerc vesel ca să zboare
Către soarele ceresc!
Numai tu, popor române, să zaci vecinic în orbire?
Numai tu să fii nevrednic de-acest timp reformator?
Numai tu să nu iei parte la obșteasca înfrățire,
La obșteasca fericire,
La obștescul viitor?
Până când să creadă lumea, o! copii de Românie!
C-orice dor de libertate a pierit, s-a stins din voi?
Până când să ne tot plece cruda, oarba tiranie
Și la caru-i de trufie
Să ne-njuge ea pe noi?
Până când în țara noastră tot străinul să domnească?
Nu sunteți sătui de rele, n-ați avut destui stăpâni?
La arme, viteji, la arme! faceți lumea să privească
Pe câmpia românească
Cete mândre de români!
Sculați, frați de-același nume, iată timpul de frăție!
Peste Molna, peste Milcov, peste Prut, peste Carpați
Aruncați brațele voastre cu-o puternică mândrie
Și de-acum pe vecinicie

Cu toți mâinile vă dați!

Hai, copii de-același sânge! hai cu toți într-o unire

Libertate-acum sau moarte să cătăm, să dobândim.

Pas, români! lumea ne vede... Pentru-a Patriei iubire,

Pentru-a mamei dezrobire

Viata noastră să jertfim!

Fericit acel ce calcă tirania sub picioare!

Care vede-n a lui țară Libertatea re-nviind,

Fericit, măreț acela care sub un falnic soare

Pentru Patria sa moare,

Nemurire moștenind.“

❖ Concluzie și Apel la acțiune

În acest moment critic, de răscruce, pentru toată istoria noastră și pentru existența noastră ca Neam și ca Țară, chemăm **acum** la Unire toate forțele vii, sănătoase și curate rămase în România, pe toți Românii care mai au curajul, puterea și hotărârea de a lupta, împreună, pentru a ne scrie singuri un viitor mai bun, viitorul pe care ni-l dorim și pe care îl merităm. Vă chemăm să ne punem laolaltă toate puterile, energiile și talentele, să finalizăm și apoi să facem să devină realitate **Planul de Țară – „România Noastră 2050”**. Va chemăm de dragul Țării noastre, în numele strămoșilor noștri, de dragul Familiilor noastre, pentru bunicii și părinții noștri, pentru copiii și nepoții noștri, pentru generațiile de Români încă nenăscute de mâine. A venit vremea pentru contraofensiva României profunde. Acum este ceasul Redesteptării noastre. Acum, ori niciodată, să ne croim o altă soartă! Acum este ceasul Redesteptării României.

Apelul nostru se adresează **tuturor** celor care au cetățenie română și se simt **Români**: fie că sunt etnici români, maghiari, romi, sași, evrei, armeni, sârbi, ruși, ucrainieni, turci sau tătari, fie că sunt de credință ortodoxă, greco-catolică, romano-catolică, protestantă, musulmană, fie că sunt credincioși practicanți sau nepracticanți, religioși sau nereligioși. Singura condiție este să iubească sincer **România** și să o considere **Patria** lor, să respecte mereu identitatea, tradițiile și valorile naționale, și să aibă un respect profund față de toți compatrioții lor, indiferent de diferențe.

Cu eforturile noastre unite, cu sacrificiile pe care le vom face atunci când ni se va cere, și cu credință tare în Dumnezeu, în noi și în Țara noastră, „Vom fi iarăși ce am fost, și mai mult decât atât!”, așa cum spunea voievodul Petru Rareș – fiul lui Ștefan cel Mare și Sfânt.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Nu vrem să intrăm în istorie că fiind Generația care a permis degradarea Neamului nostru.

Trăiască Nația Română – Excelsior Patria!

MANIFEST lansat de **ASOCIATIA NEAMUNIT** pe **21.12.2021**

Autori:

Aureliu SURULESCU / Andrei DINCĂ
Asociația **NEAMUNIT**

Design:

NEAMUNIT
EXCELSIOR PATRIA